

NOVI GLAS

NOVI GLAS JE NASTAL Z ZDRAVITVJO TEDNIKOV KATOLIŠKI GLAS IN NOVI LIST 11. JANUARJA 1996

Uvodnik

Igor Gregori

Bumerang!

zid prvega kroga nedavnih administrativnih volitev večjih in manjših upravnih enot je pretresel italijansko politično prizorišče. Od Neaplja preko Turina do Bolonne in Milana (ter Trsta in Gorice) se je izoblikovalo neko novo politično nagnjenje, ki ima sicer povsod svojo krajevno specifiko. Le-ta ne kaže najbrž na silen začetek nove pomladni Demokratske stranke, ob skupnih kazaljih posameznih stvarnosti lahko pač le ugotovimo, da se obdobje samovoljnega upravljanja politične scene s strani vladnega predsednika sunkovito nagiba h koncu, in to ne glede na razplet balotažnih soščanj.

Ker je sam predsednik vlade zahteval, naj se volitve v Milanu presodijo kot preizkušen kamen celotne vladne politike in vladajoče koalicije, se velja zaustaviti ravno pri teh, ki so postale simbol klofute desni sredini. Vprašali bi se lahko, ali je Berlusconi enostavno zgrešil podporno strategijo dosedanja županji Morattijevi, ki je sicer gospa dobrih manir, napadalen pristop njene volilne kampanje po vzoru Berlusconijevih gest pa ji očitno ni napisan na kožo. Morda je njen tekmeč Giuliano Pisapia z večjo politično občutljivostjo (ali enostavno zdravo pametjo) razumel, kaj sodi v volilno kampanjo kandidata za župansko mesto in kaj ne. Bolj verjetno pa je, da osip volilcev, ki so doslej v Milanu množično volili za Ljudstvo svobode, dokazuje, kako lahko krčevito istovetenje krajevnih problemov (in splošno težav države Italije) z osebnimi navsezadnjimi nasti tudi lastne podpornike.

Če si je "zimzeleni" vodja Severne lige Umberto Bossi zadnje mesece diskretno, a konkretno postavljal vprašanje, ali je s političnega vidika še modro za vsako ceno vzdrževati navezo s tako zagonetno in problematično osebnostjo, kot je Berlusconi, so Milanci na dnevnevnem volilnem soščanju neposredno izrekli svojo. Med temi najbrž tudi veliko dosedanjih volilcev Ljudstva svobode glede na to, da je Berlusconi prejel polovico preferenc manj kot na upravnih volitvah leta 2006. Mnogi v desni sredini, bodisi med podporniki Ljudstva svobode bodisi med pripadniki Severne lige, so se namreč začeli spraševati, ali je za obstoj njihove politične opcije Berlusconi še tako preporeben, kot je bil doslej, oziroma, ali lahko postanejo Berlusconi in njegovi nešteti sodni problemi in napadalni pristopi v prihodnje ovira pri zasledovanju političnih ciljev. Berlusconi se dobro zaveda, da bi poraz v Milanu postavil na kocko odnos s Severno ligo, saj sistemsko-politična naveza z Bossijevim stranko temelji ravno na milansko-lombardijskih koordinatah. Balotaža med Morattijevim in Pisapijem ne bo torej odločala le o upravnih usodi Milana, temveč tudi o prihodnosti italijanske politične scene, saj je vodja Severne lige v dneh po prvem volilnem krogu jasno povedal, da ne bo puštil svoje stranke na krovu Berlusconijevoga Titanica.

Blatni stroj – kot ga imenuje pisatelj Roberto Saviano – je tokrat postal bumerang za vladnega predsednika: Milanci niso za ekstremista presodili kandidata leve sredine (kljub temu da so Giuliana Pisapia v tej luči prikazovali napadalni volilni strategi županje Morattijeve), temveč osebo, ki hoče na vse mogoče načine dokazati, da so njeni problemi izraz napada sodstva na demokratično ureditev države. Mar bodo do tega spožnanja prišli tudi ostali italijanski volilci?

Foto DP

Ob 60-letnici MePZ Lojze Bratuž iz Gorice S kovčkom spominov na prehodjeni pevski poti

Kako naj pevski zbor, ki slavi visok jubilej in je z vztrajnostjo in veliko ljubeznijo do slovenske besede in kulturnega izročila v ne vedno naklonjenih časih prebrodil marsikatero težavo, najbolje zabeleži častitljiv mejnjk na ustvarjalni poti? S celovečernim koncertom, seveda! Saj prav s pevsko govorico, polno pomenljivih tonov, lahko najlaže izpove svoja občutja in jih prelije v poslušalčovo dušo. Ob 60. obletnici neprekinitnega ustvarjalnega zagona je zbor Lojze Bratuž, edini mešani pevski zbor, ki deluje v našem mestu in je v zadnjih letih močno okreplil svoje vrste tudi s tem, da je zabil k sebi pevce z onstran nekdaj obstoječe meje in s tem povsem naravno uresničil obrabljenje, a premnogokrat neudejanjene fraze o nekem širšem slovenskem kulturnem prostoru, pripravil poslušalcem malce drugačen koncertni večer v petek, 20. maja 2011. Za to priložnost je občinstvo, med katerim je bil tudi prof. Andrej Bratuž, sin Lojzeta Bratuža, po katerem se zbor pojmenuje, popolnoma zasedlo veliko dvorano Kulturnega centra Lojze Bratuž. Za realizacijo večera je odbor zборa poprosil za pomoč mladi Jasmin Kovic, ki se ji je že nekajkrat ponudila priložnost pokazati svoja gledališka stremljenja.

Obletnica zborja je tako v njeni zamisli postala svojevrsten prikaz 60-letnega popotovanja skozi čas, ki so ga zgovorno prikazovali večji in manjši kovčki, polni spominov, ki so stali na odru in so jih pevci nato skoraj ljubosumno odnesli in obdržali ob sebi. Nekdanje in sedanje člane zborja je kot sanjski spomin, ki sicer, prežet z melanholično kopreno – mestoma morda preveč očitno in s pridihom

večernega koncerta s posrečenim naslovom S pesmijo po slovenski deželi ... z Goriško v srcu je dramska beseda malce zasenčila vlogo pevcev, ki so pod smelo takirko pevovodje Bogdana Kralja najprej pozdravili poslušalce z ljudskim v prir. Mihaela Rožanca Dober večer, nato pa se poklonili trem goriškim skladateljem, Stanku Jeričiju, Lojzetu Bratužu in mlademcu Patricku Quaggiatu s pesmimi Vsa lepa si, Marija, Kraguljčki – ob njej vselej misel splava k mučeniškemu trpljenju Lojzeta Bratuža in k zadnjemu pozdravu, ki so mu ga njegovi pevci poklonili pod oknom bolnišnice – in Pesem Goriči izpod peresa Janeza Povšeta, prisotnega v dvorani. Nato pa se je iz ust pevcev zlilo devet ljudskih pesmi, ki so v pripredbi slovenskih avtorjev (I. Ota, A. Daneu, P. Merku', H. Lavrenčič, S. Vremšak, U. Vra-

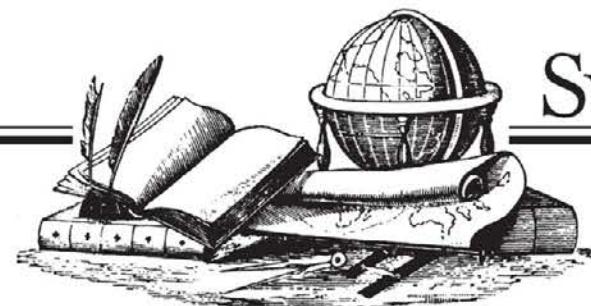

Foto Danij Kristančič

bec, J. Jež, A. Kumar) objele naše kraje od Krasa do Alp in ljubljeno domovino. Kroma vsega je bila Prešernova Zdravljica v uglašbitvi Ubala Vrabca. Nekatere izmed teh so izvenelete ob glasbeni spremljavi godalnega kvarteta, ki so ga sestavljali Ambra Cossutta - violina, Nina Klaut - violina, Petra Rusjan - viola, Anže Ličen - violončelo. Pri drugih pa se je zaslišal glas harmonike, na katero je igral Manuel Figheli. Glasbeno povezano je zlobil Patrick Quaggiato. Neusmiljeno in neustavljivo bežanje časa, ki odnaša s seboj drobce našega življenja in pušča le spomine, je ponazarjala velikanska ura, na kateri so se kot projekcije (oblikovalec Massimiliano Zaccagna) prikazovale fotografije - utrinki s 60-letnega popotovanja zborja Lojze Bratuž.

Priloga Bodi človek!
Dragi bralci, v tej
številki Novega glasa
boste našli četrto
številko priloge
Bodi človek!
Toplo jo priporočamo
v branje!

Knjižna novost pri Goriški Mohorjevi družbi

Samostojna Slovenija!

Sknjigo *Samostojna Slovenija, budi pozdravljenja*, ki je v tem tednu izšla pri Goriški Mohorjevi družbi, je založba želela obeležiti prelomen dogodek v naši zgodovini, osamosvojitev Republike Slovenije. Obenem je hotela obuditi v širši javnosti spomin na to, kako je o njem poročal zamejski periodični tisk, se pravi tednika Katoliški glas in Novi list, Štirinajstdnevnik Dom in mesečnik Mladika.

To je v prostorih galerije Ars na Travniku v ponedeljek, 23. maja, povedal tajnik GMD Marko Tavčar, ki je tudi pozdravil prisotne in med njimi dva izmed avtorjev, dr. Dragom Legišo in Mira Oppelta, ki sta pred dvema desetletjem za Novi list in Radio Trst A dogajanje spremljala od blizu. Preghedali so letnike 1988-1991, je nadaljeval Tavčar. "Vsega ni bilo mogoče objaviti. Opravili smo izbor, ki je kot tak seveda subjektiven, izraz čutjenja in poznosti do dogajanja". Odločili so se za osemnajst sklopov, ki se vrstijo kronološko, od arretacije četverice pa do umika jugoslovenske vojske iz Slovenije.

Gre za zanimivo knjigo, je še povedal tajnik založbe, ki kaže na to, kako so na osamosvojene procese gledali na Tržaškem, Goriškem in v Benečiji v t. i. demokratičnem taboru. Ta je vedno verjal, da je za manjšinsko skupnost življenjskega pomena vzdrževati dobre odnose z matico, a ne za ceno, da bi se odpovedal svoji duši in zvestobi krščanskim etičnim načelom oz. vrednoti zvestobe slovenstvu kot narodni pripad-

Tiziana Zavadlav in Marko Tavčar

Dr. Drago Legiša

nosti. Zato se je tudi vedno zavzemal za samostojen politični nastop in je odklanjal internacionalistična priporočila vključevanja v italijanske stranke. Marko Tavčar in Tiziana Zavadlav sta nato z branjem nekaterih odlomkov msgr. Kazimirja Humača, Draga Legiše, Saše Martelanca in msgr. Marina Qualizze priklicala pred oči vrsto čustveno pretresljivih dogodkov. Članki, komentarji in intervjuji so delo različnih piscev, tudi dopisnikov Radia Trst A; Tavčar je med njimi omenil še tri posebno zanimive, Marka in Janeza Vuka ter Leona Marca. Za "zavzeto prepisovanje" se je zahvalil tajnicam Tiziani Zavadlav, Nataši Gregori in Mirjam Simčič, slednji pa še na poseben način, ker je poskrbel za "estetsko zelo okusno oblikovano naslovniko". Nekdanji odgovorni urednik Novega lista dr. Drago Legiša se je živo spomnil dni, ki jih je prebil v Kopru in Ljubljani kot član delegacije predstavnikov slovenskega in italijanskega tiska na povabilo Socialistične zveze delovnega ljudstva; njen predsednik Jože Smole jim je tedaj jasno napovedal, da se bo komunistična partija odpove-

dala oblasti ter se odločila za politični pluralizem in tržno gospodarstvo. Drug "nepozaben dogodek" je bil za dr. Legišo spravna slovesnost v Kočevskem rogu po zaslugu nadškofa Šuštarja in predsednika Kučana. Miro Oppelt se je spomnil svojega poročanja za slovenski in italijanski radio Rai, kako je v Ljubljani doživljal letalske alarme in intervjuoval ljudi v zaklonišču v šestih jezikih. Tudi pokrajinski predsednik SSK Julijan Čavdek se je spomnil Kočevskega roga in podčrtal, da so grobišča rana, ki je slovenski narod še ni prebolel. Naš urednik Jurij Paljk je obžaloval dejstvo, da Slovenci še danes nismo spravljeni, "pričakovali smo veliko več". Janez Povše je poudaril, da je osamosvojitev prinesla Sloveniji identitet in demokracijo, ki je dala enake pravice vsem Slovencem. Tavčar, ki se je za vloženi trud zahvalil odsotni urednici Mariji Češčut, je še povedal, da je pri pripravljanju knjige imel pred očmi časnika in pisatelja Franca Jezra, čigar spomin posveča knjigo. Ves je bil namreč predan delu za uveljavitev ideje o samostojni in suvereni Sloveniji. Njegove sanje so se vendarle uresničile.

Deželna komisija za slovenske šole - izid volitev

Šolam s slovenskim učnim jezikom in tržaški in goriški pokrajini Dvojezični šoli v Špetru Javnim občilom

Sporočam, da je volilna komisija, ki je bila zadolžena za štetje glasov za izvolitev Deželne komisije za slovenske šole, končala svoje delo. Na podlagi zapisnikov volilne komisije so v omenjeni deželni organ izvoljeni naslednji predstavniki:

- 1) Ravnatelji prvi ciklus: Ksenija Dobrila
- 2) Ravnatelji drugi ciklus: Mihaela Pirih
- 3) Učitelji: Martin Srebrnič
- 4) Nižja srednja šola: Katja Kalc
- 5) Višja srednja šola: Lidia Rupel

- 6) Dvojezična šola v Špetru: Damijan Vižintin
- 7) Neučno osebje: Sonia Marzi
- 8) Starši Trst: Igor Kocijančič
- 9) Starši Gorica: Majda Bratina
- 10) Starši Špeter: Michele Obit
- 11) Dijaki Trst: Barbara Ferluga
- 12) Dijaki Gorica: Erik Sivec

Zapisniki volilne komisije so izobeseni na oglašni deski Urada za slovenske šole, ul. SS. Martiri, 3, ter na oglašnih deskah slovenskih šol na Tržaškem in Goriškem ter dvojezične šole v Špetru. Rok za morebitne prizive je 10 dni od objave tega sporočila.

V. d. Vodje urada za slovenske šole - odd. IV
Tomaž Simčič

In memoriam

Umrl je pisatelj in javni delavec Luciano Comida

Vpetek, 20. maja ponoči, je po hudi bolezni in težki operaciji zaradi sicer nepričakovanih komplikacij v 57. letu starosti umrl tržaški pisatelj, esejist, časnkar in urednik Luciano Comida. Zapustil je zgled družbenega angažiranega kulturnega delavca, ki se je vedno zelo zanimal za družbene probleme. To se odraža na straneh njegovega

bloga in pri večletnem urejanju mesečnika Konrad ter v člankih, ki jih je pisal tudi za veliko časopisov, od Il Piccola do tednika Il Meridiano in drugih glasil ter slovenskih listov Novo Delo in Primorski dnevnik.

Predvsem pa je ime Luciana Comida vezano na imenitnega literarnega junaka Michela Crismanija, ki mu je rajni pisatelj namenil več nadaljevanj te med najstniki izredno priljubljene serije mladinskih povesti. Ob teh pa bi morali navesti še dolg seznam drugih uspešnih knjig za otroke in mlade. Pokojnega pisatelja so prav zaradi njegove neposrednosti radi vabili tudi na številna srečanja z dijaki in mladimi nasploh. Prav letos bi mu podeliли nagrado za najbolj branega mladinskega pisatelja v Italiji. Prejel pa je celo vrsto literarnih nagrad in priznanj. Luciano Comida je bil mož Tatjane Čuk, novinarke Radia Trst A, ki ji v imenu vseh kolegov Novega glasa izražamo iskreno sožalje.

Zadnje delne upravne volitve v Italiji, ki so zadevale položaj predsednika vlade, čeprav ustava jasno določa, da so vsi državljanji pred zakonom enaki. Vrnimo se konkretno k nedavnim upravnim volitvam, na katerih so bila v igri (poleg več desetih pokrajin in stotin občin) tudi štiri najbolj pomembna velika mesta, kot so Turin, Milan, Bologna in Neapelj, na katera je bila

zahteva, da jih ustavijo, ker zaseda položaj predsednika vlade, čeprav ustava jasno določa, da so vsi državljanji pred zakonom enaki.

Vrnimo se konkretno k nedavnim upravnim volitvam, na katerih

zadnje delne upravne volitve v Italiji, ki so zadevale položaj predsednika vlade, čeprav ustava jasno določa, da so vsi državljanji pred zakonom enaki. Vrnimo se konkretno k nedavnim upravnim volitvam, na katerih so bila v igri (poleg več desetih pokrajin in stotin občin) tudi štiri najbolj pomembna velika mesta, kot so Turin, Milan, Bologna in Neapelj, na katera je bila

stopkov, povezanih s predsednikom vlade), je navdihnil nekega kandidata na listi Ljudstva svobode, da je dal nalepiti po mestu volilni plakat z gesлом, da je treba "rdeče brigatiste" izločiti iz vrst sodnikov. To početje je obsodila tudi sama županska kandidatinja in to zahtevala tudi od Berlusconija, a ta se izmikal in s tem priznal idejno očetovstvo omenjenega plakata. Moratijeva pa se je s svoje strani nespretno zapletla v politični spopad s svojim neposrednim tekmečem za župansko mesto, poslancem Pisapi, kot predstavnikom levosredinske koalicije. Obtožila ga je namreč, da je v svojih mladih letih simpatiziral s skrajnimi levičarskimi skupinami in da je bil vpletjen v neko kaznivo dejanje.

Vse to je močno zaostriло predvolilno ozračje, tako da so se mnogi spraševali, kam

bo to privelo. Na to so dovolj jasno odgovorili volivci, ki so v prvem krogu 15. in 16. maja v večji meri podprtli levosredinskega kandidata Pisapi (skoro 48%) kot Morattijeve (skoro 42%). To je bilo veliko presečenje za vse, še najbolj za desnosredinski pol, ki je bil gotov zmage Morattijeve. To je bil obenem hud politični udarec za premjerja Berlusconija, ki je hotel milanske volitve pretvoriti v svojo politično zmago. Dejansko pa je propadel tudi kot kandidat, kajti prejel je polovico manj osebnih preferenčnih glasov (27 tisoč), pred petimi leti jih je prejel 52 tisoč.

Sorazmerno dobro so se v prvem krogu upravnih volitev (za obnovitev pokrajinskih in občinskih uprav) uveljavile liste levosredinske koalicije. V Turinu in Bologni sta bila njena župana izvoljena že v prvem krogu, v Milunu in Neaplju pa bodo novega župana izbrali volivci v drugem krogu 29. in 30. maja.

Alojz Tul

Povejmo na glas

Politična objest končno spodkopana

Kar ni mogla od vladajoče koalicije drugačna politika, to so pred desetimi dnevi storili volilci: objesti Berlusconija in njegovih sodelavcev so zadali izjemno močan udarec. Izid prvega kroga upravnih volitev je bil skoraj presenetljiv, saj ga ni nihče napovedoval, bil je dobesedno strela z jasnega. Videti je že bilo, da ljudje Berlusconiju in Severni ligi brezpogojno zaupajo, škandal se je vrstil za škandalom, raziskave javnega mnenja pa niso zabeležile nobene bistvene spremembe, še več, vladajoča politika kot da bi prav vsak dogodek obrnila v svoj prid. Napadi na sodstvo so se stopnjevali, parlament je pričel izgubljati moč, erotične zgodbe, začnjene s plačevanjem uslug, so postale skorajda državni simbol, predvsem pa so objestni nastopi z žalitvami in vzvišenim samopovzdiganjem vzbujali vtis, da se drugače ne da, da je uspešna le tovrstna politika, vsakršna umirjenost, da je šibkost in pravzaprav smešna. Očitno pa so se ljudje obnašanja vladajoče politike nasiliti in so jo jasno odklonili. Ugledni izvedenci so prepričani, da je bil objesti Berlusconija in njegovih zadan odločilen udarec in da sta zavela veter po prenovi in želja po neki novi smeri. Ob tem je na mestu svarilo, naj se drugačna politika in njeni somišljeniki ne opajajo z iluzijo, da je vladni predsednik dokončno poražen, ker je ta iluzija zaživelja že neštetokrat in uspavala tiste, ki si želijo drugačno družbo. V zvezi s tem tudi

nista, slej ko prej zaradi njegove ekonomske moči, v kritičnih trenutkih podprtli mnogi, ki sicer ustvarjajo vtis, da se za vrednote resnično zavzemajo. Dejstvo je, da je končno doživelva priznanje politične opozicije, ki je kljub nenehnim porazom vztrajala na svojih stališčih, ves čas blatena in, če smo nekoliko patetični, zasramovana. Od sedaj naprej bo lažje, čeprav se bo politična objest še nadaljevala in bo toliko večja, kolikor manj resnične moči bo imela. V duhu Bossijevih izjav, da bi Pisapia, ki je "nor", v primeru zmage spremenil mesto v "ciganopolis", ga napolnil z drogo, z nezakonitim pribežnikom ter ga na široko posejal z mošejami. Saj res, da ne bi ob tem pozabili na volilni časopis Severne lige, na katerem vidimo Bossija in sodelavca z uperjeno pestjo. Uporjeno proti komu? Je to normalno? Se dela politika tako? Kot bi videli plakat kakšnega nasilnega nogometnega navijača. Slednjič velja spomniti, da bo drugi volilni krog pomenljiv tudi za našo narodno skupnost in prostor, v katerem živimo. Prvi krog je bil res nadvse uspešen in obstajajo velike možnosti, da bo tržaška pokrajina še naprej levosredinska, tržaška občina pa ponovno levosredinska, saj se je odmak ljudi od desne sredine komaj dobro pričel. Seveda velja še posebej čestitati vsem slovenskim izvoljenim predstavnikom ter toliko bolj Mari Černic in Slovenski skupnosti za osvojitev podpredsedniškega mesta na Goriški pokrajini.

Janez Povše

Franco Dugo v Kulturnem centru Lojze Bratuž

Dolga umetnikova pot do kontemplacije

Franka Žgavec, Franco Dugo and Giancarlo Pauletto (foto DPD)

Kulturni center Lojze Bratuž v Gorici je bil prizorišče še enega izvrstnega kulturnega dogodka. V četrtek, 19. maja, je bilo namreč v prisotnosti velike množice ljudi - med njimi sta bila tudi prefektinja Maria Augusta Marroso in novoizvoljeni predsednik pokrajinske uprave Enrico Gherghetta - odprtje antološke razstave del priznane goriškega slikarja Franca Duga.

Kot je uvodoma povedala predsednica Centra Franka Žgavec, je šlo za poklon umetniku ob njegovih skorajšnjih 70-letnicah. Umetnine "enega najbolj reprezentativnih goriških umetnikov", pravzaprav izbor iz njegovega štiridesetletnega ustvarjanja, so na voljo ljubiteljem umetnosti in sploh obiskovalcem kulturnega hrama do polovice meseca julija. Potem ko je mladi violinist Aleš Lavrenčič, gojenec SCGV Emil Komel, ob klavirski spremljavi očeta in priznanih glasbenika Hilarija zagrabil dva stavka iz Tartinijeve sonate, je o umetniku in razstavljenih delih na oseben in občuten način spregovoril umetnostni kritik Giancarlo Pauletto, ki slikarjeva snovanja spremila

že od vsega začetka. Ni lahko potegniti rdečo nit, ki povezuje 40 let umetniškega dela, prikazanega na antološki razstavi, je dejal. Najstarejša dela segajo v prva 70 let, že tedaj je Dugo pokazal znatne izrazne možnosti, očitno je bilo, da bo imel še veliko povedati. Od vsega začetka je Dugova umetnost vabila ne le h gledanju, temveč k razmišljaju. Tako je stopil v široki tok simbolizma, tipičnega za srednjeevropski prostor. Pauletto je nato povedal nekaj misli o glavnih Dugovih ciklusi. Osredotočil se je na tri bistvene podobe z močnim simboličnim načinom, ki omogočajo ustrezen upogled v "v veliko in kompleksno stavbo njegovega opusa".

Delo *Odisej (poklon Umbertu Sabi)* lahko razumemo kot emblem prvega umetnikovega sočenja s temo podobe kot vprašanja po identiteti. Obraz starca, ki opazuje gledalca, postavlja vprašanje o tem, kdo on je oz. kdo smo. Dugo odgovarja na vprašanje o lastni identiteti, ko upodablja umetnost in umetnike preteklosti ter z njimi - kot v zrcalu - tekmuje in nam sporoča, da hoče biti prav to, da on to je: umet-

nik, oseba, ki vidi sebe v svetu, ki se hoče tega odnosa zavedati in ga poglabljati. V ciklusu *Ugrabitev Mone Lize* je glavni motiv razmislek o umetnosti, četudi posredno: o umetnosti se govorji kot o predmetu ljudskega izročila, kot o vrednoti, ki se vrine v domišljijo, v legendu in ljudski mit. Različno je sporočilo pastelov in tabelinskih slik iz ciklusa *Ateje*: umetnik tu ponazarja nekam zmedenega samega sebe, ki gleda v drugo stran. Tu ne najdemo več priovedne radosti, temveč dvom o vlogi in smislu samega sebe. To sporočilo je še bolj intenzivno v ciklusu *Meduza*, kjer se pojavi lik "ubežnika"; Meduza, ki se ponuja in obenem grozljivo kriči, pomeni nevarnost, muko in pogubo, ki se skrivajo v umetnosti. Lik "ubežnika" lahko v simboličnem smislu tolmačimo kot utelešenje sebe kot umetnika, ki doživlja protislovja, strahove in napetosti umetnosti: tam je namreč obenem smrtna nevarnost in rešilno sidro, možnost zmage, je povedal Pauletto.

Še en primer "radosti" predstavlja obsežna serija znanih Dugovih *Boksarjev*. Novost je tu mitološko-bajeslovni ele-

ment, ki ovija te ljudske like antičnih "bojevnikov" in tako daje galeriji portretov določen epski pridih. Portreti utelešajo neko plemenito umetnost, v kateri lahko prepoznamo človeško vrednoto, prečiščeno dvomov in protislovij. Po vprašanju istovetnosti in umetnosti je Dugo postavil pod drobnogled svoj odnos do sveta in narave; skrivenosten je človek, prav tako narava. Zato se je lotil uprizorjati cipresu kot nekak portret drevesa, ki tudi sprašuje gledalca, od tod pa je prešel na drug ciklus, na *Moža pred kostanjevim gozdom*. To je še korak dlje. Protagonist niza slik iz leta 1999 je hrbitno ali v profilu upodobljen visok, vitalen, prileten moški, v ozadju katerega se razprostira bohoten kostanjev gozd z visokimi drevesi, ki se postavljajo s svojo veličastno, epsko impozantnostjo naproti malemu in krhkemu človeku. "To je meditacija o približevanju smrti". Tega ganljivega lika, ki se še vedno silovito uveljavlja v ciklusu *Domačnost* in drugih slikah, umetnik ne opušča, saj doživlja naravo in stvarstvo kot realnost, kjer vse obstaja kot izvor in konec. Gre za temo, ki se razvija v obsežni seriji pokrajin, v "nebesih", v "nočnih pokrajinah", v "nevihtah" in v "večerih", v "sončnih zatonih" in "oblakah", v tehniki pastela, olja in jedkanice: gre za slike, vezane na radost gledanja, na kontemplacijo. Ta način soočanja s svetom se po *Možu pred kostanjevim gozdom* spet pojavi v ciklu z naslovom *Pred gozdom*, kjer je človeška podoba, čeprav je tu manj karakterizirana in bolj predstavlja človeškost v širšem smislu, postavljena pred gozdom, ki je bolj sluten kot prikazan, bolj simboličen kot realen in nakazuje tisto enigmatično nerazločnost, v katero smo vsi - in torej tudi umetnik - namenjeni po smrti.

Slike iz zadnjega obdobja, mojstrsko izdelane z vidika likovne tehnike, nas peljejo v ta pragozd, ki se vedno daje občutek neke metafore, ter v svete zeline in rjave tone, ki ustvarjajo statične, a žive prostore, v katerih je edino za človeka možno dejanje osuplo opazovanje. Dugo, ki je več desetletij izzivalno postavljal vprašanja, sedaj nemo gleda. Tu ni več tekmovalnosti, tu je le še čas za kontemplativno držo in čudenje.

ob 60-letnici izdal zbor in jo z ZSKP založil, tiskala pa Grafica Goriziana: umetnostni zgodovinarji, nekdanji pevki zboru, Vereni Koršič Zorn za dovršeno, pa tudi s srcem napisan tekst in skrbno obdelavo gradiva, uredniku Milošu Čotarju za garaško, zamudno delo in Ivanu Žerjalu, ki je oblikoval naslovno stran.

Sledilo je podeljevanje jubilejnega priznanja MePZ L. Bratuž za 60-letno delovanje, pa še bronastih, srebrnih in zlatih značk pevcem za zvestobo petju. Podelil jih je Igor Teršar, direktor Javnega skladista RS za kulturne dejavnosti. Naj omenimo le dve častni Gallusovi znački, ki sta ju za "izjemno dolgoletno udejstvovanje na glasbenem področju ljubiteljske kulture" prejeli Marinka Koršič in Franka Žgavec; z zborom sta prehodili kar nekaj poti! Po radoživem pevskem dodatku se je jubilejno druženje sproščeno nadaljevalo na dvorišču KCLB pod lipami in se ob prijateljskem kramljanju, iskrivih zdravicih in prešernem petju zavlekelo pozno v toplo, sanjavo pomladno noč.

S 1. strani

S kovčkom spominov...

Kot se za take priložnosti spodbobi, je ob koncu predsednik zбора Marko Terčič posredoval nekaj misli in dejal tudi: "Zavedamo se pomerna, ki ga ima ta glasbeni sestav s svojo 60-letno zgodovino ne samo za mesto, ampak za širši goriški in zamejski prostor. Skrbeti moramo, da pesem ne bo zamrla v njem in z njim materna slovenska beseda, tudi zaradi poslanstva, ki smo ga sprejeli od tistih pevcev, povodljivih in podpornikov, ki so v tem dolgem obdobju skrbeli, da je zbor rastel, zorel in se razvil v pravem slovenskem duhu". Prebral je še čestitke gostov, ki so opravili svojo odotrost: goriške župana, goriške prefektinje Marie Auguste Marroso, deželnega svetnika SSK Igorja Gabročka in ministra za Slovence v zamejstvu in po svetu Boštjana Žekša. Pozdravil je prisotno generalno konzulko Vlasto Valenčič Pelikan in posredoval čestitke, ki jih je

Igor Teršar podeljuje Marku Terčiču jubilejno priznanje JSKD RS (foto Dani Kristančič)

predsednica ZSKP, Jurij Paljk, član odbora KCLB, Bernard Spazapan v imenu SSO - deželnih predsednik SSO Dragu Štoku se

števerjana, in Damijan Terpin, deželnih tajnik SSK. Terčič se je tudi zahvalil oblikovalcem 93 strani obsegajoče publikacije, ki jo je

Kratke

Kulturniki iz Koroške in Primorske so se srečali

V Ukrah na sedežu društva Planika so se 19. maja srečali predstavniki Krščanske kulturne zveze iz Celovca, Slovenske prosvete iz Trsta in Zveze slovenske katoliške prosvete iz Gorice ter predsednik društva Planika Rudi Bartaloš. Srečanje je bilo namenjeno programiranju in usklajevanju kulturnega sodelovanja med Primorsko in Koroško, ki je že več desetletij lepo utečeno. Največ pozornosti so namenili Primorskim kulturnim dnevom na Koroškem, ki se bodo zvrstili od 15. do 23. oktobra v raznih krajih Koroške in so 15. po vrsti. Kot znano, so ta srečanja izmenično eno leto na Koroškem, drugo pa na Primorskem. Predstavniki kulturnih zvez iz Goriške in Tržaške so Korošcem ponudili vrsto prireditv, s katerimi bi se predstavili na tem tedenskem kulturnem srečanju, na katerem bo sodelovalo tudi društvo Planika s predstavljivo publikacijo. / DP

Jana Dolenc, slike

V novogoriškem Hit paviljonu je med 12. majem in 26. junijem 2011 razstava slikarke Jane Dolenc. Avtorica se predstavlja z vrsto slik, posvečenih glasbi, in ciklom abstrahiranih arhitekturnih elementov - podstrešnih lin.

Jana Dolenc črpa motive iz vseh plasti človekovega okolja. Zanimajo jo živa, neživa narava, človek in vse, kar človeka determinira.

Krajinarstvo, figuralka, portreti in ne nazadnje ilustracija so likovne zvrsti, ki se jim avtorica v različnih obdobjih ustvarjanja bolj ali manj intenzivno posveča. Že več let raziskuje človeško figuro in glasbo,

v svojih delih poskuša s čopičem slediti ritmu in melodiji določene zvrsti, barvni izbor prilagaja vzdušju, ki ga glasba narekuje. V ciklu Odstiranja presnavlja podobo slovenskega arhitekturnega elementa - podstrešne line -, ki je tradicionalno krasila vrh stene pod slemenom skedenjiev in hiš. S tem ciklom je najbliže abstraktnej umetnosti doslej, s čimer se je tudi obrnila v duhovno pokrajino. Lina je postala odprtina, okno, prehod, osnoven lik - krog, ki je povzdignjen na raven simbola.

Emira Turnadžić, slike

V nekdanjem skladišču soli Monfort v Portorožu je od 5. maja do 12. junija 2011 razstava slik hrvaške ustvarjalke Emire Turnadžić, ki javnosti prvič predstavlja najnovejši opus slik, ustvarjenih v zadnjih štirih letih. Razstavo spremlja dvojezični katalog z zapisoma Nives Marvin in Andreja Medveda.

Z odmikom od znanih sodobnih teženj in z opazno intimno likovno entiteto so njena dela bistveno drugačna, še vedno sodobna ter neprimerljiva s sočasnimi likovnimi gворicami. Tehnološko so to simbioze risbe, slike, relijeva in objekta,

v formalno oblikovnem pogledu pa presenetijo z ekspresivno veličastnostjo v smislu skrajno intimne izpovedi. Tradicionalna risba in tradicionalna slika sta vsaj na videz podrejeni materialni strukturi slikovne površine: avtorica z vso natančnostjo kolazira in mozaično sestavlja, plasti, razvršča in oblikuje nove teksture po slikarski površini. V vsebinskem smislu pa avtorica sledi spontanemu trenutnemu navduhu in ideji: to je njen neustavljeni kreativni agens, ki ga skozi ustvarjalni ritual spreminja v sublimne metafore nečesa, kar je onkraj konkretnegata in fizičnega sveta. Znotraj tega je vedno veliko prostora zlasti za avtoričino pronicljivo intuitivnost, za domišljijo, spomine.

Goriška Mohorjeva družba

Novo!

*Samostojna
SLOVENIJA
bodi POZDRAVLJENA*

Osamosvajanje Slovenije
v zamejskem periodičnem tisku 1988-1991

KATOLIŠKI GLAS • NOVI LIST
DOM • MLADIKA

Dobite jo v slovenskih knjigarnah!

Papež Benedikt XVI. bo 4. in 5. junija 2011 obiskal Hrvaško

Papežev obisk v znamenju gesla: "Skupaj v Kristusu!"

Papež Benedikt XVI. bo 4. in 5. junija 2011 obiskal Hrvaško. Obisk bo potekal pod geslom *Skupaj v Kristusu*, udeležili pa se ga bodo tudi slovenski verniki ter nekateri duhovniki in (nad) škofje. Po prihodu na zagrebško letališče se bo papež Benedikt XVI. najprej srečal s hrvaškim predsednikom Ivojem Josipovićem v predsedništvu.

uradu na Pantovčaku in predsednico hrvaške vlade Jadranko Kosor na apostolski nunciaturi. V Hrvaškem narodnem gledališču se bo srečal s predstavniki kulture, akademske skupnosti, podjetnikov, civilne družbe, politike in diplomatskega zabora ter voditelji verskih skupnosti. Ob koncu prvega dne bo prisoten na molitvenem

Blaženi kardinal Alojzije Stepinac

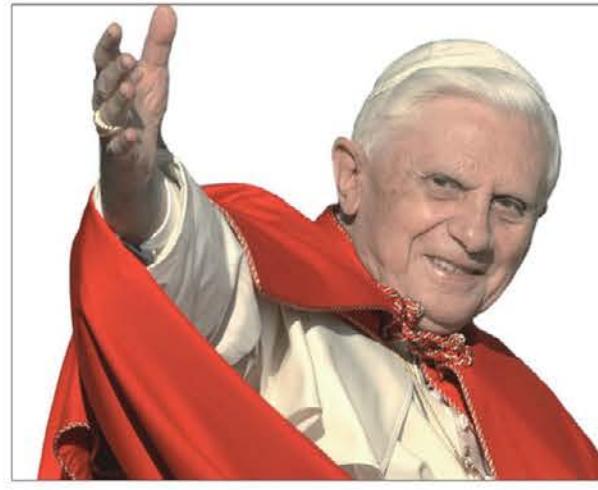
bdenju z mladimi na osrednjem zagrebškem trgu na Jelačiću. Osrednji dogodek pastoralnega obiska na Hrvaškem bo slovensko euharistično bogoslužje ob narodnem srečanju hrvaških katoliških družin, ki ga bo papež v nedeljo, 5. junija 2011, vodil na zagrebškem hipodromu. Po maši bo papež Benedikt

XVI. vodil molitev *Raduj se Kraljica nebeska* in nagovoril vernike, v popoldanskih urah pa bo v zagrebški katedrali vodil molitev večernic skupaj s škofi, duhovniki, redovniki, redovnicami in bogoslovci ter se ustavil na grobu bl. kard. Alojzija Stepinca.

Na Hrvaškem je katoliška vera izjemno živa, Hrvati so bili pokristjanjeni v času med 7. stoletjem in začetkom 11. stoletja. Prve stike s Svetim sedežem so Hrvati imeli že v 9. stoletju, ko je njihov vladar Branimir pisal papežu Janezu VIII. in mu obljubil zvestobo, na to pismo mu je papež odgovoril in mu napisal, da je v baziliki sv. Petra v Rimu da-

roval mašo za njegov narod, ki ga je tudi blagoslovil. Izjemno dragocena je tudi bogata korespondanca med hrvaškim kraljem Tomislavom in papežem Janezom X. ob prvi splitski sinodi leta 925. Ta pisma imajo Hrvati za prve mednarodne dokumente o svojih kraljih. Že v 9. stoletju so Hrvati imeli liturgijo v svojem jeku in svojo abecedo glagolico.

Hrvaški kristjani so zelo trpeli v drugi svetovni vojni in tudi v zadnjih balkanskih vojnah, saj so jim med leti 1991 in 1995 porušili v vojni 1426 cerkevih stavb, med njimi veliko cerkva. Hrvatje so izjemno ponosni na svoje svetnike, med njimi je zelo priljubljen sv. Lepold Mandić, ki se je leta 1866 rodil v Herceg Novem, umrl pa leta 1942 v Padovi, kjer je več kot 40 let spovedoval. Drugi hrvaški svetniki so: sv. Nikola Tasvelić, rojen v

Šibeniku leta 1340, umrl je v Jeruzalemu leta 1391, bil je franciškan, umrl je mučeniške smrti, sv. Marko iz Križevcev (Križevčanin), ki je živel med leti 1589 in 1619 in je tudi on umrl mučeniške smrti, ker je postal volji takratnega vladarja, blaženi Ivan Merz (1896-1928), bl. Marija Petković, redovnica (1892-1966), blaženi Avgustin (Augustin) Kažotić (1260-1323), blaženi Gracij (Gracija) iz Muja (1438-1508), blaženi Jakob iz Zadra (Jakov Zadranin), ki je živel med leti 1400 in 1490, blaženi Julijan iz Bal (1300-

1349), blažena Ozana Kotorska (1493-1565). Gotovo je zelo poznan tudi hrvaški blaženi, kardinal Alojzij (Alojzije) Stepinac, ki je umrl v strašnih bolečinah leta 1960, a je bil že pri 36 letih imenovan za zagrebškega nadškofa, po drugi svetovni vojni je bil obsojen na 16 let zapora in

prisilnega dela, ker ga je takratni komunistični režim obtožil sodelovanja z nacisti in režimom Anteja Pavelića, proti katерim pa se je blaženi Stepinac vztrajno boril. Njegovo vodilo: - Frangar, non flectar! - Lahko me skušajo zlomiti, a zlomiti me ne morejo! mu je pomagalo, da je prestajal kazen, čeprav je dokazano, da je umrl za posledicami težke ječe. Leta 1992 so obnovili sodni postopek proti njemu in dokazali, da je bil sodni proces zmontiran. Leta 1998 je sveti oče Janez Pavel II. v največjem hrvaškem Marijinem svetišču Mariji Bistrici pred tisočglavo množico povzdignil kardinala Stepinca na čast olтарja.

Kritično o časnikarskih izbirah

Uvodniki, gradovi in še marsikaj

Na Veliko noč proti večeru sem si vzel čas, da bi prebral vse tiste dnevne, ki so mi jih prinesli znanici, češ da ne bi preveč lenaril ... Moj priatelj Duško je imel zanimiv uvodnik v zamejskem dnevniku. Prav užival sem, da so mu ga objavili. Potem pa šrbunk: Nedeljske teme! - Mladi naj bodo samozavestni, kot smo bili mi! Tako je imel naslov intervju z Janezom Stanovnikom ob 70. obletnici OF. Vse lepo in prav, vendar, se vam ne zdi, da bi vsaj na Veliko noč, ki je še vedno vsaj nekaterim dan nekega spostovanja, prizanesli s tem? Ne bom se spustil v polemiko, kot tudi ne bi polemiziral s številkami, koliko Slovencev je zadnja vojna "pobrašala". O vsem tem je zelo prav, da se razčiščuje, čeprav na čistem o tem ne bomo nikoli, ker kljub poskusom narodne sprave se bo delitev nadaljevala v nedogled in vedno se bo dobil kdo,

ki bo to našo ljubo slovensko zgodovino mrcvaril. Prav zato sem se ob tej številki našega dnevnika zamislil. Ali je tisti uvodnik odgovarjal vsebini tistega časopisa, ali pa je bil načelno sprovočiran in uvodničarja prikazal kot cepca, o tem naj presodi vsak sam. Dejstvo je, da je takšen način urejanja ne glede katega časopisa manipulacija z bralcji! Uvodnik ima svojo težo in urednik je dolžan, da uvodniku tudi prilagodi vsebino časopisa ali obratno. To je bilo in bo obstajalo, dokler se bo pisalo, pa ne glede kako, ali na papirju ali po elektronskih medijih.

Ko bralec pogleda naslov uvodnika, zazna, kaj mu bo ta številka posredovala in o čem ga bo informirala. Tako tudi še vedno vzgajajo bodoče ča-

snikarje, pa ne glede, kje in v katerem političnem sistemu delujejo te učne ustanove. Prav zato bi zlasti mlade morali vzgajati, da bi najprej prebrali ali vsaj pogledali naslov uvodnika v nekem časopisu, in potem nadaljevali z branjem. Ne pa kot marsikdo najprej pogleda športno stran, mogoče še vreme, pa kakšen vic, potem pa ga časopis ne zanima več. Če imamo tako vzgojene ljudi, in časo-

pis vzeli v roke!

Ob tem pa še to. Pozno zvečer istega dne sem čisto slučajno pogledal elektronsko pošto in na njej dobim vabilo na koncert v Arboretum Volčji Potok. Vsi poznamo ta enkratni cvetlični raj. V kolažu, ki mi ga je poslal znanec, pa piše dobesedno tako: "Pa smo tam ... Bilo bi preleplo, če bi v Volčjem Potoku ne bilo nekaj narobe. Dvorec v ozadju na fotografiji ni dvorec,

pisi so tudi vzgojna sredstva, potem naj se ne čudimo, da je tako, kot je, in da pišejo uvodnike kot neki blef ali za 'zafirkancijo' tistim, ki bodo časo-

ampak kulisa! Dvorec v Volčjem Potoku je bil pozidan v 16. stoletju. Močno predelan in opešan leta 1882, ko ga je kupil Ferdinand Sovan. Sovano-

vi so okrog gradu uredili park, ki je bil osnova današnjemu. Sobanovi so v njem živeli do leta 1942, ko so jih izgnali Nemci in ga uporabili zase. Potem pa žalost. Tako piše na kulisu, da so ga LOKALNI PARTIZANI 15. aprila 1944 začeli ... Potem so bili poskuši, da bi na istem mestu zgradili in postavili hišo iz Ljubljane, ampak se ni izšlo ... Danes konec parka krasi napeto platno na kulisu...

O, vraga ... To me pa vrže na obrate ... NIČ NIMAM PROTI PARTIZANOM. Tudi moja mama je bila partizanka in stričudi, pa oče je bil odpeljan v Avstrijo ... vzgojen sem bil v SLOVENSKEM DUHU! Včasih pa se mi le postavi vprašanje: "Zakaj so ti lokalni partizani požgali vse, kar je bilo lepega v Moravški dolini?" Pet gradov po vrsti, razen Ptuštanja. Pa Kerstnikov grad na Brdu, grad Dol pri Ljubljani, pa skoraj vse grada po Dolenjski ... O moj Bog, zmanjka prostora, če bi še naštival. Kdo so bile tiste barabe, ki so pod nazivom PARTIZANI uničevali NAŠO SLOVENSKO DEDIŠČINO? In ki se danes za svoje bedasto početje dobivajo borčevsko priznavalnino. Imajo imena, mar ne? Si

upa kdo povedati, zakaj so na Češkem, Poljskem, v Nemčiji, Avstriji, Italiji ... vojno prestali skoraj vsi gradovi? Menda so bile tudi tam borbe? Barbari, ne partizani! Umazali ste ime in plemenitost tistih ljudi, ki so res branili domovino ... Vem, da je danes lahko iz fotelj pljuvati po zgodovini ... Ampak, vi ste jo pisali v napačno smer! Ne zanimajo me ne beli ne plavi ne črni ne rdeči, ki so se pobijali med seboj. - Zanimajo me pravčni, ki so branili domovino, pa vseeno na kateri strani! Branili in ne brez potrebe uničevali, da se razumemo!"

Pa smo tam! Časopisni uvodniki, napisani "v tri dni", povečevanje preteklosti, ki poka po šivih, objokovanje napak, za katere ni nihče krv, kam vse to vodi? Kljub vsemu, to je del našega naroda, pa čeprav vsem ne bo prav, da se tudi tako razmišlja. Vi, pa kakor želite, saj ste svobodni, pa ne glede, ali prebirate uvodnike ali pa jih prezirate ali pa bodo še naprej uredniki z uvodniki brili norce in mi se spotikali ob neumnostih, ki jih nekateri še vedno poveličujejo in jih bodo še naprej ...

Ambrož Kodelja

Poslanica papeža Benedikta XVI. za 48. svetovni dan molitve za duhovne poklice (1)

"Hodi za meno!"

Dragi bratje in sestre!

Osemnajstideset svetovni dan molitve za duhovne poklice, ki smo ga letos praznovali na 4. velikonočno nedeljo, 15. maja 2011, nas vabi k razmišljanju o temi: Predlagati duhovne poklice v krajevni Cerkvi. Pred sedemdesetimi leti je papež Pij XII. (1939-1958) ustanovil Papeški urad za duhovniške poklice. Podobne urade, ki so jih vodili tako duhovniki kot laiki, so potem ustanovili tudi škofje po številnih škofijah kot odgovorni na povabilo dobrega Pastirja, ki so mu množice "zasmilile, ker so bile izmučene in razklopiljene kakor ovce, ki nimajo pastirja", in je rekel: "Žetev je obilna, delavcev pa malo. Prosite torej Gospoda žetve, naj pošlje delavce na svojo žetev" (Mt 9,36-38).

Umetnost spodbujanja in skrbi za duhovne poklice ima odlično oporno točko v evanđeliju, kjer Jezus kliče svoje učence, naj hodojo za njim, ter jih vzgaja z ljubeznijo in skrbnostjo. Predmet naše posebne pozornosti je način, kako je Jezus poklical svoje najtesnejše sodelavce, da bi oznanjali Božje kraljestvo (prim. Lk 10,9). Predvsem je jasno, da je bilo prvo dejanje molitve zanje. Preden jih je poklical, je Jezus prebil noč v samoti, molitvi in prisluškovovanju. Očetovi volji (prim. Lk 6,12), da bi se v notranjosti dvignil nad vsakdanje skrbi. Poklici za duhovniško službo in posvečeno življenje so v prvih vrstih nenehnega stika z živim Bogom in vztrajne molitve, ki se dviga h Gospodarju žetve po župnijskih skupnostih, krščanskih družinah in skupinah za

spodbujanje poklicev. Gospod je na začetku svojega javnega življenja poklical ribiča, ko sta se odpravljala na ribolov na obali Galilejskega jezera: "Hodita za meno in naredil vaju bom za ribiča ljudi" (Mt 4,19). Njuno mesijansko poslanstvo jima je pokazal s številnimi 'znamenji', ki so nakazovala njegovo ljubezen do ljudi in dar Očetovega usmiljenja. Učence je vzgajal z besedo in življenjem, da bi bili pripravljeni in bi nadaljevali njegovo delo odrešenja. Končno jim je, "ker je vedel, da je prišla njegova ura, ko pojde s tega sveta k Očetu" (Jn 13,1), zaupal spomin na svojo smrt in vstajenje. Preden je bil povzdržen v nebo, jih je poslal po vsem svetu z narocihom: "Pojdite torej in naredite vse narode za moje učence" (Mt 28,19).

Zahtevno in hkrati navdušujoče zveni Jezusovo povabilo nekatrim: "Hodi za meno!", s katerim jih vabi, naj se spoprijateljijo z njim, od bližu prisluhnejo njegovi besedi in zaživijo z Njim. Učil jih je popolne posvečenosti Bogu

in širjenju njegovega kraljestva v skladu z evanđeljsko zakonitoščijo: "Če pšenično zrno ne pade v zemljo in ne umre, ostane samo; če pa umre, obrodi obilo sadu" (Jn 12,24). Vabi jih, naj izstopijo iz svoje zaprte volje in ideje o samouresničenju, se potopijo v Božjo voljo in se ji pustijo voditi. V njih poživila bratstvo, ki izhaja iz razpoložljivosti Bogu (prim. Mt 12,49-50) in je značilna poteza Jezusove skupnosti: "Po tem bodo vsi spoznali, da ste moji učenci, če boste med seboj imeli ljubezen" (Jn 13,35). Hoja za Kristusom je zahetna tudi danes. Pomeni učiti se upirati pogled v Jezusa, ga notranje spoznavati, poslušati njegovo Besedo in ga srečevati v zakramenti. Pomeni učiti se usklajevati svojo voljo z Njegovom.

To je prava šola oblikovanja za

kliče vedno in v vseh življenjskih obdobjih, da bi se soudeležili njegovega poslanstva in služili Cerkvi v duhovništvu in redovništvu. Cerkve je "poklicana varovati ta dar, ga ceniti in ljubiti,

saj je odgovorna za vznik in zorenje duhovniških poklicev". Zlasti v našem času, ko se zdi, da 'drugi glasovi' dušijo Gospodov glas, povabilo k hoji za njim z da-

rovanjem svojega življenja pa utegne biti preveč zahtevno, morajo vse krščanske skupnosti in vsak vernik zavestno prevzeti našo spodbujanja duhovnih poklicev. Spodbujati in podpirati je potreben vse, ki kažejo jasna znamenja poklicnosti v duhovniško in redovniško življenje, da bi začutili toplino celotne skupnosti, ko bodo izrekli 'da' Bogu in Cerkvi. Tudi sam jih spodbujam, kakor sem storil tudi s tistimi, ki so se odločili vstopiti v semeščo, ko sem jim pisal: "Dobro ste storili! Ljudje bodo Boga vedno potrebovali, tudi v času prevladovanja tehnike nad svetom in globalizacije; Boga, ki se nam je razdelil v Jezusu Kristusu in nas združuje v vesoljno Cerkev, da bi se z Njim in po Njem učili resničnega življenja ter podpirali in uveljavljali merila pristne človečnosti".

5. Festival družin v Termah Olimia

"Dajte nam možnost normalnega življenja in razvoja!"

V organizaciji Zavoda iskreni.net, največje družinske organizacije v Sloveniji, je v nedeljo, 22. maja, v Termah Olimia potekal jubilejni, že 5. Festival družin. Zbralo se je več kot 10.000 ljudi, skupno prek 2.500 družin. Ključni cilj festivala je medsebojno druženje ter okrepitev zavedanja o pomenu lastne družine in oblikovanja kvalitetnih družinskih odnosov. Letošnje sporočilo pa je namenjeno tudi vsem odgovornim v Sloveniji, ki krojijo usodo družine: prenehajte eksperimentirati z družino, dovolj je prerekanja in ideoloških debat, dajte družinam možnost dostojnega življenja in razvoja!

Igor Vovk, direktor Zavoda iskreni.net, je ponosno pospremil odprtje že 5. Festivala po vrsti: "Festival družin je dokaz, da si družine znamo vzeti čas zase in lahko zaživimo iz svojih potencialov, če nam le okolje to dopušča. Festival družin je praznik, znamenje življenja, znamenje, da so družine prihodnost naše družbe". Polonca Sokol, vodja projekta, pa je izjavila: "Toliko družin na istem mestu, toliko otroškega vrvenja in živžava napolnila človeka s posebno energijo. Festival mi osebno da moč, da še dolgo po tej nepozabni nedelji čutim, kako

pomembna je družina. Festival je skupaj z družino obiskal tudi ambasador iskreni.net Boštjan Romih, ki je prisotne pozdravil in jim zaželel čim bolj polno doživet družinski dan. Festival družin, ki sta ga odprla Maja Triler in Gino, je letos že petič ponudil pester celodnevni

družino. Med drugimi je za otroško rajoanje poskrbel tudi Manca Špik. Organizatorji so za otroke priredili tudi posebno Dogodivščino, kjer so se ti srečali z Robin Hoodom. Pravljični junak jih je popeljal v svet "poštenih lumperij", kjer jim je zaupal svoje težave, ki jih

ima z Dolgobradcem, skupaj pa so se soočili tudi s kuhanjem čarobnih napitkov in lovom. Najmlajši so poleg tega lahko prisluhnili tudi različnim pravljicam, medtem ko so se starši udeležili predavanj o

zdravju in vzgoji otrok. Neprofitni festival, ki ga oblikuje prek 100 prostovoljev in je največja prireditev v Sloveniji ob mednarodnem dnevu družine, ima tudi dobrodelni značaj. Letos so zbirali sredstva za socialno ogroženo osemčlansko družino.

S. Bogdana Kavčič

Poročilo s srečanja slovenskih družin in dobrotnikov

Z delom do dostojnega življenja v Afriki

V Zavodu sv. Stanislava v Šentvidu nad Ljubljano je v pondeljek, 16. maja 2011, potekalo srečanje z redovnico s. Bogданo Kavčič, misjonarko v Ruandi, ki je na obisku v Sloveniji. Sestra se je srečala z dobrotniki, ki sodelujejo v akciji Slovenske Karitas z naslovom *Z delom do dostojnega življenja*, in z mesečnim darom podpirajo družine v Afriki. Na srečanju je v imenu Založbe Ognjišče, ki je glavni pokrovitelj akcije, sodeloval tudi mag. Božo Rustja.

S. Bogdana Kavčič je v pogovoru z darovalci predstavila, kakšno je vsakdanje življenje v Afriki, kjer mnoge družine po-

gostoma nimajo dovolj zemlje za pridelavo hrane, kaj šele, da bi ljudje dobili priložnost za (dodatno) delo. Za petčlansko družino na afriškem podeželju in v predmestjih lahko že 24 evrov na mesec pomeni dostenje preživetje in možnost za plačilo zdravstvene oskrbe in šolskih potrebsčin za otroke. Redovnica je predstavila življenje in delo 43 revnih družin v Kigaliju v Ruandi, ki so s pomočjo akcije Slovenske Karitas oz. s podporo slovenskih darovalcev dobili delo, in sicer tako, da lahko pridelujejo hrano na zemlji, ki so jo najele sestre. Prispevki iz Slovenije so še dodatno oplemeniteni, saj so se

podpare si afriške družine lahko same pridelajo hrano ali dobijo plačilo za delo, ki ga opravljajo v zdravstvenih centrih, šolah, porodnišnicah in sklopu drugih projektov za skupno dobro, ki jih izvajajo misjonarji. Mesečni dar družin in posameznikov, ki so pristopili k akciji, znaša v povprečju 12 evrov, vendar je ta lahko tudi nižji ali višji. Že s tako majhnnimi sredstvi je ob podpori in spremeljanju misjonarjev mogoče veliko narediti za družine, ki sicer nimajo osnovnih pogojev za življenje. Slovenska Karitas se podpornikom in darovalcem zahvaljuje v upanju, da bodo v sodelovanju z misjonarji in dobroščnostjo dobrotnikov na tvorven način lahko v prihodnosti podprtli še več družin v Afriki in jim tako omogočili dostoljno življenje.

Tisti, ki bi želieli sodelovati v akciji *Z delom do dostojnega življenja*, se lahko obrnejo na gospo Jano Lampe na Slovenski Karitas, Kristanova ulica 1, 1000 Ljubljana, tel. 01/300-59-60, GSM: 031/344-481, e-naslova: jana.lampe@karitas.si in info@karitas.si.

Prvo sv. obhajilo pri sv. Ivanu v Gorici

Po dveletni pripravi s katehistino Ano Turus so Alessia, Erika, Daniele, Luka, Valentin, Vladimir, Federico in Patrik v nedeljo, 15. maja, v cerkvi sv. Ivana v Gorici prejeli prvo sveto obhajilo. Na svetu bi bilo drugače, ko bi bilo več pričevalcev in manj prepričevalcev, je v homiliji povedal g. Marijan Markežič, ki je poudaril, da je od besede pomembnejši zgled. Na nedeljo dobrega pastirja je mlade pozval, naj - kot Mali princ - gledajo s srcem, da bi v Jezusu videli dobrega pastirja in ohranjali njegovo veliko prijateljstvo. Njegov glas lahko namreč sredi video igric in lepotilnih salnov slišimo samo, če pozorno prisluhnemo, če ga skušamo doživeti in če prejemamo Njegovo telo.

Kratke

Srečanje vernikov koprsko škofije in goriške nadškofije na Sveti Gori

Ob tradicionalnem, letos štirindvajsetem srečanju koprsko škofije in goriške nadškofije bo v nedeljo, 29. maja 2011, ob 16.00 na Sveti Gori maša. Pri bogoslužju bodo poleg koprskega škofa msgr. Metoda Piriha in goriškega nadškofa msgr. Dina De Antonija somaševali tudi duhovniki iz obeh (nad) škofij.

Srečanje bo potekalo pod gesлом Ego steti in monte sicut prius (Stojim na gori kakor prej), saj letos obhajamo 60. obletno vrnitve svetogorske podobe na Sveti Goro. Bogoslužje bo potekalo v slovenskem, italijanskem in furlanskem jeziku, evaristična molitve pa v latinskem. Dodatne informacije dobite pri mag. Božu Rustji v Tiskovnem uradu Škofije Koper, Trg Brolo 11, p. p. 114, 6001 Koper, tel. 05/611-72-20, e-naslov: bozo.rustja@ognjisce.si.

Gorica / Predavanje: "Posluh za brate"

Družinska pastoralna goriške nadškofije vabi v soboto, 28. maja, ob 16. uri v dvorano duhovniškega doma (vhod z Verdijevega korza št. 4) v Gorici na predavanje "Posluh za brate"; govorila bo dr. Annamaria Rondini. Srečanje bo potekalo v duhu papeževih besed iz Ogleja, ko je med drugim povedal: "Poskrbite, da boste v središču svoje pozornosti postavili družino, zibelko ljubezni in življenja, temeljno celico družbe in cerkvene skupnosti. Ta pastoralna skrb je še toliko najnovejša zaradi vedno bolj razširjene krize zakonskega življenja in padca rodnosti... Kulturne spremembe, ki jih doživljamo, zahtevajo od vas, da ste prepricani kristjani..."

Doberdob: obisk misijonarke iz Ruande

Naša župnija je povezana tudi z nekaterimi slovenskimi misijonarji in misijonarkami. Ko pridejo na dopust, se velikokrat oglasijo tudi pri nas. Tako nas je v soboto, 9. aprila, obiskala s. Bogdana Kavčič iz Ruande. Skupaj še z dvema sosedrami z Mirenskega Grada je bila pri naši večerni maši. Po maši nam je opisala svoj misijon in delovanje v tej zelo nemirni afriški državi. Vsako leto šolarji prinesemo k jastlicam hranilnike, ki jih imamo doma v adventnem in božičnem času. Ta dar smo podarili s. Bogdani v imenu vseh naših šolarjev. Bila je zelo vesela in nam je obljudila, da bodo v njenem misijonu molili tudi za nas. Zaželeti smo ji lepo bivanje v domovini in srečno vrnitev v njen misijon. / Anna in Chiara

Osebni spomin ob papeževem obisku v Ogleju

Geslo obiska je bilo "Potrdi nas v veri".

Papeževega obiska v Ogleju sem se udeležil z romarsko skupino iz Šempetra. Imeli smo vstopnico A, tako da sem zelo od bližu videl svetega očeta. Bil sem zelo sproščen. Po končani liturgični molitvi in govorih smo se razšli. Na ulici blizu bazilike sem srečal upokojenega tržaškega škofa msgr. Ravignanija in z njim imel kratke razgovor. Ganilo me je, da si je vzel čas in me nagovoril v slovenskem jeziku vprsto skupine duhovnikov in škofov. Bil sem zelo presenečen in srečen zaradi dvakratnega doživetja: obiska sv. očeta in srečanja s škofom Ravignanijem. / Romar L. Mozetič, Miren

Otrok je dar

"Otroci so naše največje bogastvo". Resnica, ki izraža, kam je potrebno vlagati našo energijo in naše upe, ali zgolj fraza, s katero opletamo, ker se tako prijetno sliši. Biti mama štirih otrok je velik privilegij. Je izpolnjujoča izkušnja, ki je ne morem primerjati z ničimer v življenju. Misel, da sem mama, mi vedno - ne glede na "lumperije", ki so sestavni del vsakega normalnega otroštva, in ne glede na "sive lase", ki so sestavni del normalnega starševstva, prikliče nasmej na obraz in moje srce napolni z občutki topline in predanosti. Biti mama ali biti oče je vloga, ki bi jo prizelela vsakomur. Vsakomur? Mar res? Pretežni del svojega poklicnega življenja sem preživel z materami v materinskom domu. Večina mam, ki so svoje začasno zatočiše naše pri nas, je potrebovalo miren prostor in človeško oporo, da so se okrepile in postale pogumnejše in predanejše mame. Zame najtežje pa je bilo spoznanje, da obstajajo ženske, ki ne znajo in ne zmorejo biti mame, ki so rodile otroka, a ga s svojim ravnanjem ogrožajo, ga zavračajo, ga ne marajo. Dandanés se na veliko opletajo z besedami, da je "imeti otroka pravica odraslih". Če je otrok pravica ali še huje lastnina, so potem sprejemljivi tudi komentarji, da bi v določenih primerih bilo bolje, da otroka ne bi bilo (da se v hujše komentarje niti ne spuščam!). In pravica otroka? Najprej do življenja. Do obeh staršev, spretrosti, varnosti, ustrezne nege in vzgoje. Matere, ki ne zmorejo skrbiti za svoje otroke, imajo skoraj vedno za sabo travmatično družinsko zgodovino. To ne opravičuje njihovega ravnanja. Pomaga nam razumeti, da z ustrezno pomočjo materi in otroku lahko pomagamo prekiniti nesrečen tok neke zgodovine. Otrok je dar svetu, je privilegij in sam po sebi v resnici bogastvo. Odrasli moramo prevzeti svoja bремena (in malih in velikih, ki jih ne zmorejo nositi sami), da bodo tudi današnji otroci nekoč znali prevzeti svoja (in tistih, ki jih ne bodo mogli nositi sami). / Alenka Hvalica

Kratke**5. junija Dan družine pri sv. Ivanu v Gorici**

Skupnost družin Sončnica vabi v nedeljo, 5. junija, na sedež duhovnije sv. Ivana v Gorici, kjer bosta zaključek veroučnega leta in Dan družine v organizaciji SD Sončnica. Ob 10. uri bo maša, pri kateri bodo sodelovali prvoobhajanci s prošnjami in zahvalami, ostali otroci pa s petjem. Ob 11. uri bo v bližnjem domu Franc Močnik lutkovna predstava Štirje fantje muzikantje, ki jo pripravljajo člani birmanske skupine O'Klapa. Delo je napisal letošnji Prešernov nagrjenec Miroslav Košuta, ki bo tisti dan kot gost počastil goriške mlade. Sledita skupno kosilo in družabnost. Toplo vabljeni!

Kulturni dom: Komigo / S smehom slovo od letošnjih predstav

V dobro zasedeni dvorani Kulturnega doma v Gorici se je v šaljivem tonu, kot se je začela, po zaslugu ravnatelja KD Igorja Komela, tudi končala letošnja abonmajska sezona Komigo.

Igralec Franko Korošec in ravnatelj Kulturnega doma Igor Komel

Triječni festival komičnega gledališča sta osmo leto uspešno izpeljala organizatorja Kulturni dom Gorica in kulturna Zadruga Maja Gorica, v sodelovanju z ZSKD, združenjem Terzo Teatro iz Gorice in deželu FJK. Pokrovitelji so bili goriška občina in pokrajina, SKGZ in Fundacija Goriške hranilnice. V četrtek, 12. maja, so si abonentni in priložnostni gledalci ogledali še zadnjo, šesto predstavo letošnje abonmajske ponudbe. Pred njo pa jim je Igor Komel predstavil prvo "knjigo" Komigo z naslovom Kaj razmišljajo moški, ko ne misijo na seks, ki je v notranosti... praznal. Še vavemu uvodu je sledila uprizoritev gledališča T. I. P. Teater iz Ljubljane. Igraci Mojca Partljič, Andrijana Boškoska Batič, Franko Korošec in Branko Ličen so v režiji Gojmirja Lešnika - Gojca ponudili v pogled delo srbskega avtorja Zlatana Dorića, Sezona naročenih umorov. Poslovenjeni tekst z značilnim Dorićevim humorjem je bil prežet tudi z našimi življenjskimi problemi in je prijetno pozabaval gledalce. Lepo bi bilo, da bi ta komedijska uprizoritev šla v goste tudi na kak drug zamejski oder, da bi se naši gledalci pobilže lahko srečali z igralcem Frankom Korošcem, ki ga zadnja leta pri nas bolj poredko videvamo. Komedijsko prešerno se je tudi pri letošnjo sezono končal uspešni abonmajski gledališki ciklus, ki vsebuje raznoliko pahljačo predstav v slovenskem, italijanskem in furlanskem jeziku, letos celo nemškem, in je na vsakem večeru zabeležil lep odziv občinstva. Ob koncu osme izvedbe festivala Komigo je Igor Komel izročil letošnje priznanje Komigo 2011, umetniško delo v raku tehniki Ivana Skubina, prav gledališkemu igralcu Franku Korošcu iz Trsta, ki ima v komediji Sezona naročenih umorov vlogo protagonista, lastnika agencije za naročanje umorov.

Priznanja Komigo so v prejšnjih sezонаh že prejeli Boris Kobal iz Trsta, Andro Merku' iz Trsta, Gianfranco Saletta iz Gorice, Teater 55 Ljubljana, furlansko gledališče Trigeminus (Manzan), furlanski teater Incerto (Videm), Spasteater (Mengeš).

Kmečki turizmi in turistične kmetije skrbijo tudi za kulturna dogajanja

V zadnjih letih je kmečki turizem v velikem razvoju. Poleg domačih jedi in pijače ponujajo gostom tudi druge storitve rekreativne in kulturne narave. V bližnjih krajih Slovenije večkrat vabijo skupine iz zamejstva, da nastopajo v njihovih prostorih. Štandreška dramska skupina se redno odziva takim vabilom, saj predstavljajo nastopi na kmečko-turističnih lokacijah vedno posebno doživetje z neposrednim stikom s publiko. Prostori navadno niso veliki in se igralci krejajo kar med udeleženci. V zadnjih mesecih so štandreški igralci večkrat uprizorili vedro igro Čudna bolezni, in sicer na turističnih kmetijah v Mirnu, na Lomu nad Tolminom in v Robidišču pri Breginju. / DP

Junija peto praznovanje z briškimi vini in jedmi**Letos vabi Likof obiskovalce kar dva dni**

Likof je v Števerjanu praznik, na katerem sodeluje celo vas. Simon Komjanc je v tem, 17. maju, na tiskovni konferenci povedal, da je bil v preteklih letih obračun Likofa zelo pozitiven, kljub temu da jim je včasih vreme ponagajalo. Glavni prireditelji so Vinoteka (ta združuje deset vinarjev), društvi F. B. Sedej in Briški grič; pokroviteljstvo sta dali Goriška pokrajina in Občina Števerjan. Tokrat so se odločili, da bo praznik potekal dva dni, in sicer 3. in 4. junija. Na ta način skušajo v Števerjan privabiti še več gostov. Občina je zelo naklonjena vsemu, kar se dogaja na vasi, zato je bila na tiskovni konferenci prisotna

tudi županja Franca Padovan. Agronom in enolog Claudio Fabbro je obnovil dogajanje na lanskoletnem Likofu in predstavljal letošnji program. Tokrat bo v ospredju istrska malvazija, ki je na briškem območju vedno dajala dobre sadove. Tematika okrogle mize, ki bo potekala v soboto, 4. junija, ob 10.30, bo sredozemska dieta in srednjeevropska vina. Gre za sredozemsko dieto v širšem pomenu besede, saj se bodo osredotočili na jedi, ki so prisotne na tem ozemlju že dalj časa: surov pršut in drugi suhomesnati izdelki, sir, sadje (češplje, češnje, breske), sladice ter tudi oljčno olje, ker so na ozemlju Brd oljke us-

pevale do velike pozabe leta 1929. Govor bo tudi o srednjeevropskih vinih, ki spremljajo omenjene jedi. V Brdih je bil namreč zelo močen vpliv dunajske

(npr. beli in črni pinot). Okroglo mizo bo povezoval Claudio Fabbro, sodelovali pa bodo Claudio Taboga, odgovorni pri Inštitutu za prehrano na videmski zdravstveni ustanovi, Alessandro Culot z akademije za italijansko kuhinjo v

gustacije. Poudaril je, da se bo program pričel po prihodu rumenih briških vesp, ki postajajo razpoznavni znak Brd. Prva pokušnja bo v petek, 3. junija, in nosi naslov Dobrodošlica s penino, ker postaja tudi na tem

za domačo uporabo. V soboto popoldne bo pokušnja malvazije. Na vse degustacije se je treba predhodno prijaviti, ker je število mest omejeno. Jasmin Kovic je predstavila letošnjo novost. Prvič bo namreč kotiček, namenjen samo otrokom. Tam bodo z animatorji izdelovali zmaje, ki jih bodo nato spuščali v nebo. Starši bodo lahko medtem v miru uživali v enogastronomskih specialitetah. Delavnica bo potekala v soboto popoldne ob 15.30 približno petdeset metrov od glavnega prireditvenega prostora.

Dvodnevno dogajanje bo letos potekalo na Dvoru, na razgledni točki baronice Tacco. Stojnice bodo v petek odprli ob 18. uri, v soboto pa ob 10. uri. Poleg vinarjev se bodo predstavili tudi gostinski obrati, ki bodo k domačemu vinu ponudili najboljše, kar premore briška kuhinja.

Bee

ŠTANDREŽ Tradicionalni Praznik špargljev**Odprtje fotografiske razstave in prisrčen nastop šolarjev**

Prosvetno društvo Štandrež je tudi letos poskrbelo za rekreacijsko-kulturno predelitev Praznik špargljev, ki poteka zadnji dve soboti in nedelji v maju v župnijskem parku v Štandrežu. Praznovanje se je sicer začelo že v petek, 20. maja, ko so v spodnjih prostorih župnijskega doma Anton Gregorčič odprli fotografiske razstave domaćina Milana Brešana. Na čudovitih posnetkih večjega formata nam je predstavljal deželo veta in vode, ledenih gmot in topote ognjenikov, Islandijo. Islandija je otok izrednih naravnih oblik, brezmejnih obzorij, velikih ledenev, kjer kraljujeta moč in veličanstvo narave. Vse to se nam na posnetkih Brešana predstavlja v živi in izraziti podobi, ki očara gledalca. O fotografu in njegovih delih je na odprtju sprengovoril Vili Prinčič. Za glasbeno obogatitev je poskrbel mladi Jure Bužinel na harmoniku, gojenec Slovenskega centra za glasbeno

vzgojo Emil Komel. Milan Brešan je član fotografiskega krožka Circolo fotografico Isontino in se že dvajset let uspešno ukvarja s foto-

in nedeljo, 21. in 22. maja. V soboto so se otroci iz vrtcev in osnovnih šol pomerili v risarskih sposobnostih. Tema slikarskega

grafijo. Prejel je več priznanj na državnih in mednarodnih natelcih. Navdušuje se za krajinske posnetke. Pred leti je že razstavljal v župnijskih prostorih v Štandrežu; takrat so nas nagovorili njegovi posnetki iz puščave. Praznik se je nadaljeval v soboto

ekstempora je bila prosti čas. Tudi nedeljski program je bil namenjen mladini. Za uvod so lepo zapeli mali pevci domačega župnijskega zboru, ki jih je za to priložnost vodila Tiziana Zavadlav, na orgle pa spremjal Silvan Zavadlav. Prireditveni prostor so

nato zasedli učenci Štandreške osnovne šole Fran Erjavec, ki so prikazali zelo pester in razgiban program. Prvi in drugi razred sta prikazala glasbeno pravljico Živalice na travniku pod vodstvom Damijane Češčut. Sledila je razvedrilna oddaja Zaplešimo skupaj hip hop v izvedbi četrtega razreda in koreografiji Jelke Bogatec. Tretji razred je v režiji Božidarja Tabaja prikazal prizor Dober dan Štandrež, ki je obujal navade Štandreške skupnosti. Celoten spored se nam je vtinil v spomin kot nenaiven televizijski program, in to kar v živo. Tudi reklame ni manjkalo, ki je bila obarvana na domače proizvajalce in trgovce. Na zelo učinkovit in simpatičen način so te reklame oglase predstavljali učenci petete razreda. Spored je sklenil številni šolski zbor, ki je lepo zapel pod vodstvom učitelja Martina Srebrniča. Organizatorji Praznika špargljev so se zahvalili vsem učiteljem in zunanjim sodelavcem za zelo sproščen in učinkovit enočrn program, ki je navdušil številno občinstvo, med katerim so seveda izstopali starši in sorodniki nastopajočih otrok. Praznik špargljev se bo nadaljeval zadnjo soboto in nedeljo v maju.

Birmanska skupina O'Klapa**V kratkem lutkovna igrica**

Lutkovna delavnica, ki jo je v Kulturnem centru Lojze Bratuž v Gorici, vsakič po en dan, v letošnjem januarju in marcu vodila Breda Varl, znana, vrhunska oblikovalka lutk, svojevrstnih junakov očarljiva gledališke zvrsti, rojeva sadove. Med navdušenimi udeleženkami kratkega, a kot kaže, zelo učinkovitega tečaja, je bila tudi katehinstinja Katerina Ferletič, sicer učiteljica v goriškem slovenskem vrtcu Max Fabiani. Tudi zaradi letnega študijskega načrta, v katerem je poslušala predavanja dr. Helene Korošec s Pedagoške fakultete v Ljubljani o lutkah, drami in medijih, se ji je porodila zamisel, da bi lutke, izdelane pod vodstvom Breda Varl, zaživele v igri. Lepa želja se sedaj izpoljuje. Skupina birmancev, ki se na spremem zakramentov pripravljajo v Slovenskem pastoralnem središču, v cerkvi sv. Ivana v Gorici, se je radovljeno ujela na njen ustvarjalni trnek. Po spodbudni izkušnji ob lanskoletnem

miklavževanju so se mladi srednješolci Tadej Pahor, Manuel Persoglia, Simon Čavdek, Mojca Pintar, Chiara Bergnach, Marta in Ivana Fajt, Veronika Winkler, Sanja Vogrič ter dve osnovnošolki iz Pevme, Katja Terčič in Veronika Onesti z mentorico Ferletičevo odločili, da se spet obrnejo po strokovno pomoč do igralca in režiserja Franca Žerjala (*na sliki*). Tako se sedaj v Domu Franc Močnik postopoma oblikuje lutkovna predstava, v kateri bo odrsko oživelja pravljica Štirje fantje muzikantje, ki jo je spesnil Miroslav Košuta, letošnji Prešernov nagrjenec. Prvič se bodo mladi s svojo odrsko stvaritvijo in zares lepimi, velikimi lutkami predstavili v Domu Franc Močnik, v nedeljo, 5. junija, po maši ob deseti uri. Avtor jim je obljudil, da si bo igrico prisel ogledat. Zato sedaj potekajo vaje, na katerih mladi lutkarji vadijo za nastop, ki

je napravil Franjo Žerjal za scenike elemente; te je v naravnih velikosti iz lesa že izdelal Marijan Markežič. Dokončno likovno podobo pa jim bo dal višješolec Da-

vid Raida. Za glasbeno spremljavo bo poskrbel prof. Michela De Castro. Lutkarski podvig, ki je nekaj izrednega za goriško kulturno delovanje, nastaja pod pokroviteljstvom Skupnosti družin Sončnica in Kulturnega centra Lojze Bratuž. Mladim igralcem želimo, da bi se kar najlepše pripravili in presenetili gledalce. Ti pa naj pridejo v čim večjem stevi-

sole, ki je posredovala srednjeevropske sorte (npr. modro frankinjo, rizling), kasneje pa je prišlo še do francoskega vpliva

gustacije. Poudaril je, da se bo program pričel po prihodu rumenih briških vesp, ki postajajo razpoznavni znak Brd. Prva pokušnja bo v petek, 3. junija, in nosi naslov Dobrodošlica s penino, ker postaja tudi na tem

za domačo uporabo. V soboto popoldne bo pokušnja malvazije. Na vse degustacije se je treba predhodno prijaviti, ker je število mest omejeno. Jasmin Kovic je predstavila letošnjo novost. Prvič bo namreč kotiček, namenjen samo otrokom. Tam bodo z animatorji izdelovali zmaje, ki jih bodo nato spuščali v nebo. Starši bodo lahko medtem v miru uživali v enogastronomskih specialitetah. Delavnica bo potekala v soboto popoldne ob 15.30 približno petdeset metrov od glavnega prireditvenega prostora. Dvodnevno dogajanje bo letos potekalo na Dvoru, na razgledni točki baronice Tacco. Stojnice bodo v petek odprli ob 18. uri, v soboto pa ob 10. uri. Poleg vinarjev se bodo predstavili tudi gostinski obrati, ki bodo k domačemu vinu ponudili najboljše, kar premore briška kuhinja.

Bee

Smrtna kosa v pevovodskih vrstah

Poslovila se je Elvira Chiabai

Na svojem domu v Gorici, kjer je v zadnjem poldružem letu vdano prenašala bolezne, je mirno v Gospodu zaspala Elvira Chiabai. Poznana je bila v različnih krogih. Marsikdo jo je obiskal poslovno in trgovini z nadomestnimi deli kmetijskih strojev, ki jo je vodila na goriškem Travniku. Tisti pa, ki dolga leta spremajo cerkveno in pevsko dogajanje na Goriškem, jo bodo trajno ohranili v spominu kot zelo dejavno pevovodkinjo, predvsem mladih girl. Prav tem je namreč namentila svoje živjenjske sile in pevske izkušnje. Elvira Chiabai je bila rojena v Gorici 17. februarja 1. 1932. Tu je obiskovala osnovno in nižjo srednjo šolo pri uršulinkah. Šolanje je končala na tehničnem zavodu. Že zdaj je okusila čar glasbe, obiskovala je glasbeno šolo na Kornu, ki jo je vodil Emil Komel. Njena pedagoginja je bila Damjana Bratuž. Ob ustanovitvi orglarske šole na Placuti se je vpisala nanjo. Tu sta v petdesetih letih poučevala tudi prof. Mirklo Filej, ustanovitelj šole, in prof. Emil Komel. Na Placuti so se v Marijinem vrtcu zbirale deklice in ona jih je učila petje, vodila pošolski pouk in poučevala klavir do 1. 1961. Na povabilo g. Hilarija Cotiča je v Štandrežu začela voditi otroški zbor. Od tedaj je skrbela za mladinski zbor in orglala v Štandreški cerkvi do 1. 1993. Pod njeno takirko so otroci večkrat nastopali na Mali Cecilijanki, na božičnici v stolnici in drugih prireditvah v domači vasi. Ko so l. 1993 na Goriškem ustanovili Združenje cerkvenih pevskih zborov, je bila v njem več let odbornica. Zadnja leta se je rada v pomladnem in poletnem času zadrževala v Gradežu, kjer je imela drugi dom. Tudi tu je orglala pri maši. Kot skrbni vaditelj otrok ji je bilo pri srču tudi njihovo dobro počutje, zato jih je poleti vozila na počitnice v kočo sv. Jožefa v Žabnicah. Za njen požrtvovalno delo z otroki in mladimi ji je l. 1980 PD Štandrež podelilo priznanje. Tega je prejela tudi od Zveze slovenske katoliške prosvete l. 1998. Povsed je rada prisločila na pomoč. Tako je nekaj let vodila male pevce tudi v Podgori in na Plešivem. Za bogato kulturno delo med mladimi, ki je obrodilo marsikateri dragocen sad, je Elvira Chiabai l. 2007 prej-

la priznanje Kazimir Humar. Marsikatera njena gojenka je ostala zvesta pevskemu poslanstvu; katera izmed njih celo stopa po njeneh orgelskih stopinjah. Kako radi se do ime svojo pevovodkinjo nekdanje mlade pevke, so dokazale na njenem pogrebu, ki je bil v cerkvi sv. Ivana v Gorici, v četrtek, 19. maja. Z drugimi pevci, tudi nekdanjimi deklicami iz Marijinega vrtca, so občuteno pele pri sv. maši ob orgelski spremljavi Tiziane Zavadlav in na goriškem pokopališču, kjer so ji in slovo

zaapeljale Marijino Tebe iščejo oči. To so se naučile v otroških letih pod njenim vodstvom. Pogrebno mašo je ob somaševanju g. Karla Bolčine, msgr. Cvetka Žbogarja in msgr. Armando Zorzina, župnika v Gradežu, daroval g. Marijan Markežič. Na začetku je prebral sožalje škofta Metoda Piriha, ki je gospo Chiabai označil kot veliko dobrotnico koprsko škofije, še posebno semenišča v Vipavi. Zarjo je že daroval sv. mašo v sredo, 18. maja. O njej kot dobrotnici je spregovoril tudi g. Markežič v poslovilnih besedah. Pokojnica je velikodušno podpirala marsikaj, našo župnijo, zavode, kočo sv. Jožeta, v katero je rada zahajala. Namezujoč se na evangelij o desetih devicah, je povedal, da je gospa Elvira gotovo s prižgano lučjo pričakala ženina-Kristusa. Ko jo je obiskoval, sta vselej molila očenača za srečno zadnjo uro. To se ji je uresničilo, tudi ob skrbi dobrih ljudi, predvsem dr. Dorine Tommasi in Brune Petruša. Njen spokojni obraz ob smerti je odražal občutje duše.

Ko sta odzveneli ganljiva Slomškova V nebesih sem doma ter Marijina Že pada mrak v dolino, je pokojna Elvira zadnjič prestopila cerkveni prag. Sedaj počiva na goriškem pokopališču, kjer ob ljubljeni materi čaka vstajenje. V četrtek, 26. maja, ob osminki, bo ob 19. uri pri sv. Ivanu maša zarjo. **Iva Koršič**

Po daljši bolezni je dne 16. maja preminila dolgoletna pevovodkinja Elvira Chiabai. Bivala je v Gorici, v zadnjih letih pa tudi na svojem drugem domu v Gradežu.

Na goriškem Travniku je imela dobro založeno trgovino kmetijskih strojev. Vanjo so radi zahajali naši ljude z obeh strani meje, saj jih je tam sprejela izkušena in vedno prijazna lastnica. Bila je radošarna in je vsem rada pomagala, če je le mogla. Chiabaeva je bila zelo požrtvovalna na področju otroškega in mladinskega petja. Ko je v 50. letih profesor Filej poučeval klavir, se je tudi ona že posvečala poučevanju. V

klavirski sobi na Placuti je zbirala najmlajše iz Marijinega vrtca, jih učila in z njimi tudi nastopala.

Pozneje je svoje moči posvečala zlasti Štandrežu, kjer je njen zborček

navdušeno prepeval tako v cerkvi kot v bližnji dvorani in še kje.

Pomagala je tudi pri slovenskem petju v goriški stolnici: tu je namreč dekliški zbor desetletja skrbel za slovensko petje in orgljanje pri nedeljskih in prazničnih mašah, pri zornicah in pri šmarnicah.

Chiabaeva je bila članica in nekaj časa odbornica pri Združenju cerkvenih pevskih zborov - Gorica.

Naj bi njen zgled opogumljal tudi druge. Bog ji poplačaj njen trud in zavzetost za našo stvarnost.

Leta 2007 je za svoje delo prejela nagrado, poimenovano po dr. Kazimiru Humaru, ki se od leta 2005 podeljuje izredno zaslужnim goriškim rojakom in ustanovam.

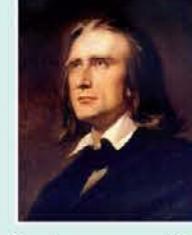
Pogrebni obred je bil 19. maja v cerkvi sv. Ivana v Gorici. Draga Elvira počiva zdaj na glavnem goriškem pokopališču ob svoji mami. Bog jima daj mir in pokoj.

L. B.

Snovanje 2011

Poklon Franzu Lisztu

V petek, 27. maja, ob 20.30 uri bo v krmnski občinski dvorani 7. koncert v sklopu Snovanj 2011 v organizaciji SCGV Emil Komel in Arsateljeja. Tokrat se bodo predstavili širši publiki pianisti iz razreda prof. Sijavuša Gadžijeva na SCGV Emil Komel, sicer dobitniki prestižnih nagrad na državnih in mednarodnih tekmovanjih.

Izvajali bodo dela Franza Liszta, enega najbolj znamenitih predstavnikov romantične dobe, ob 200-letnici rojstva. Na programu bodo tudi skladbe njegovih sodobnikov. Prireditev spada tudi v sezono Sconfinando, ki jo pripravlja Občina Krmin. Vstop je prost.

SCGV EMIL KOMEL in ARSATELIER

vabita na prazvedbo

MISSA GORITIENSIS za mešani zbor in trobilni kvintet (Federico GON)

Pesniška besedila: B. Marin, C. Michelstoedter, A. Gradišnik, P. Zorutti, S. Domini

Mešani zbor in trobilni kvintet Arsatelier
Mirko Ferlan, dirigent

Gorica, križni hodnik goriške nadškofije,
sreda, 1. junija, ob 20.30

Tržič, gledališče sv. Nikolaja, petek, 3. junija, ob 20.30

Mirenski Grad, Gnidovčev dom,
sobota, 4. junija, ob 20.30

ARS

Festival bo od petka, 1. julija, do nedelje, 3. julija. Napovedovala bosta Janez Dolinar in Jasna Kuljaj. Tudi letos bo poskrbljeno za internetno povezavo v živo preko društvene spletne strani. Finale bo snemala ekipa slovenskega programa pri deželnem sedežu

samble. Doslej so sodelovale le Švica, Avstrija, Nemčija in Italija, letos so želeli vključiti tudi Slovenijo, ki jo bodo zastopali trije ansamblji s števerjanskoga festivala. Predsednik domačega društva se je nazadnje zahvalil tudi sponzorjem: občini Števerjan, ZSKP, RAI, Avto Batič, občini Brda, Devko in Čedadski banki. Občina je dogodek podprtla tudi s prisot-

Rai, kasneje pa ga bo predvajala tudi RTV Slovenija. Filip Hlede je predstavil tudi letosnjo novost. Festival narodno-zabavne glasbe Alpen Grand Prix, ki poteka že vrsto let v Meranu, bo tokrat gostil tudi slovenske an-

nostjo županje Franke Padovan na omenjeni tiskovni konferenci. Filip Hlede je poudaril prostovoljno delo članov društva, brez katerega bi bila priprava tako odmevnega dogodka nemogoča.

Obvestila

Plesni večeri Vipava. V želji po utrjevanju enotnega slovenskega kulturnega prostora bomo veseli tudi obiska Slovencev, živečih v Italiji, ki so nekdaj ali sedanji tečajniki plesnih šol, na javni družabni ples, standardnih, latinsko-ameriških in diskoplesov, ki jih prieja vsako parno soboto v mesecu Plesno društvo Vipava. Vabljeni v soboto, 28. maja, ob 21. uri v Kulturni dom, v centru Vipave, na zaključni plesni večer. Inf.: Jurij +386 (0)31 247 578.

Darovi

V spomin na Elviro Chiabai darujeta L. in A. Bratuž 100 evrov za cerkev sv. Ivana. **Za misijonarja Vladimira Kosu:** ob 67. obletnici nasilne smrti Marte Terčon, darujejo sestre 50 evrov.

Zahvala

Mešani pevski zbor Lojze Bratuž se zahvaljuje vsem, ki so na katerikoli način pripomogli, da je v petek, 20. maja, prireditev ob 60-letnici zboru dobro uspela. Posebna zahvala naj gre uslužencem in sodelavcem Kulturnega centra Lojze Bratuž, pa še Milošu Čotarju, Massimiliano Zacchigni in Niku Klanjščku.

RADIO SPAZIO 103

Slovenske oddaje (od 27.5.2011 do 2.6.2011)

Radnja postaja iz Vidma oddaja na ultrakratkem valu s frekvencami za Goriško 97.5, 91.9 MHz; za Furlanijo 103.7, 103.9 MHz; za Kanalsko dolino 95.7, 99.5 MHz; za spodnjo dolino Bele 98.2 MHz; za Karnijo 97.4, 91, 103.6 MHz; na internetu www.radiospazio103.it. Slovenske oddaje so na sporednu vsak dan, razen ob sobotah, od 21.30 do 22.30. Ob nedeljah od 14.30 do 15.30. Spored:

Petak, 27. maja (v studiu Niko Klanjšček): Zvočni zapis: posnetki z naših kulturnih prireditev-Glasba iz studia 2.

Nedelja, 29. maja (vodi Ezio Gosgnach): Okno v Benečijo: oddaja v benečanskem in rezianskem narečju.

Ponedeljek, 30. maja (v studiu Andrej Baucon): Narodno-zabavna, zabavna in zborovska glasba - Zanimivosti v naši okolici - Iz krščanskega sveta - Obvestila.

Torek, 31. maja (v studiu Matjaž Pintar): Utrinki v našem prostoru - Glasbena oddaja z Matjažem.

Sreda, 1. junija (v studiu Danilo Čotar): Pogled v dušo v svet: Lipa, drevo in simbol - Izbor melodij.

Cetrtek, 2. junija (v studiu Andrej Baucon): Lahka glasba - Zanimivosti doma in po svetu - Obvestila.

DRUŠTVO ARS

vkljuno vabi na odprtje razstave

ARS IO RACCONTO - PRIPOVEDUJEM

razstavljalci bodo: Juan Arias Gonano, Vera Elvira Mauri, Mariadolores Simone

razstavljeni dela bo predstavil Jurij Palj

Galerija Ars na Travniku, Gorica
petek, 3. junija 2011, ob 18. uri

PROSVETNO DRUŠTVO ŠTANDREŽ

PRAZNIK ŠPARGLJEV 2011

28. in 29. maja

Štandrež - župnijski park med lipami

sobota, 28. maja 2011

20.30: ples z ansamblom SOUVENIR

nedelja, 29. maja 2011

14.30: slalom bike

19.00: nagrjevanje natečaja ex-tempore in slalom bike

nastop MoPZ Kromberški Vodopivci

nastop dramske skupine PD Štandrež s komedijo Ah, te pravljice!

Na voljo odlični šparglji, jedača, pičača in bogat srečelov!

POD POKROVITEVSTVOM ZVEZE SLOVENSKE KATOLIŠKE PROSVETE

Prvi vikend letosnjega julija bo v Števerjanu že enainštideseti potekal festival narodno-zabavne glasbe. V torek, 17. maja, je na tiskovni konferenci v Števerjanski občinski sejni dvorani predsednik društva F. B. Sedej, Filip Hlede, predstavil letošnji festival. Rok prijave so sicer podaljšali do 20. maja, do tedaj pa se je že prijavilo 23 ansamblov. Lani je nastopilo približno štiri deset ansamblov, a organizacijsko je bila tako visoka udeležba velik zalogaj. Lansko leto so praznovali okroglo obletnico in prizorišče premaknili k Formentiniju, a člani društva čutijo, da je prostor med borovci bolj domač, zato se letos dogajanje spet seli tja. Tudi tokrat bo na trgu pred cerkvijo postavljen šotor, kjer si bodo lahko obiskovalci privoščili kaj za pod zob, čeprav si festivala morata ne želijo ogledati. Števerjanski festival je med tovrstnimi festivali posebnost, ker nu-

Bee

Cronache Isonline

Cronichis Lisuntinis - Posoška kronika

provincia di gorizia
provincie di gurize
pokrajina gorica

Da questo numero inizia la pubblicazione di Cronache Isonline, il mensile trilingue della Provincia di Gorizia: un ulteriore strumento di informazione e comunicazione dell'amministrazione provinciale.

Si tratta di uno spazio, in italiano, friulano e sloveno, che porterà nelle vostre case tutte le attività della nostra provincia, le molte iniziative, manifestazioni e opportunità, i progetti che ogni giorno si svolgono sul territorio. Un modo per valorizzare la cultura, le lingue e le tradizioni che fanno vivere l'Isonline e le persone che lo abitano. Cronache Isonline è visibile anche su www.cronacheisonline.it.

Cun chest numar e scomence la publicazion di Cronichis Lisuntinis, il mensil in trē lenghis de Provincie di Gurize: un strument in plui di informazion e comunicazion de amministracion provincial. Si trate di un spazi, par talian, furlan e sloven, che al puartarà tes vuestris cjasis dutis lis aktivatās de nestre provincie, lis tantis iniziativis, manifestazions e oportunitāts e i projets che ogni di si fasin sul teritori. Une maniere par valorizā la culture, lis lenghis e lis tradizions che a fasin vivi il Gurizan e lis personis che li a son a stā. Cronichis Lisuntinis al è visibil anje su www.cronacheisonline.it.

S pričajočo številko začenjamo objavljati troježični mesečnik Pokrajine Gorica Posoška kronika, ki predstavlja za pokrajinsko upravo dodatno sredstvo za informiranje in komuniciranje z javnostjo. Gre za bilten v italijsčini, furlančini in slovenčini, ki bo ponesel v vaše domove vse dejavnosti naše Pokrajine, številne pobude, prireditve in priložnosti ter projekte, ki se vsakodnevno odvijajo v našem prostoru. Želimo tako ovrednotiti kulturo, jezike, navade in običaje ljudi, ki v Posoju živijo in oblikujejo to raznoliko stvarnost. Spletne verzije Posoške kronike dobite tudi na spletu: www.cronacheisonline.it.

Il presidente della Provincia di Gorizia
Il president de Provincie di Gurize
Predsednik Pokrajine Gorica
Enrico Gherghetta

Il progetto è realizzato dalla Provincia di Gorizia e finanziato dalla Regione Friuli Venezia Giulia, ai sensi delle leggi 482/99, 38/01 e della L.R. 26/07.

Il proget al è realizât de Provincie di Gurize e finanziât de Region Friûl Vignesie Julie, ai sens des leçs 482/99, 38/01 e de L.R. 26/07.

Projekt izvaja Pokrajina Gorica, financira pa ga Dežela Furlanija Juliska krajina v okviru zakonov 482/99 in 38/01 ter deželnega zakona 26/07.

RadioWave - na valovih rock glasbe

RadioWave: si fa surf sulle onde del rock

Na zamejski glasbeni sceni teče drugo leto aktivnosti glasbene skupine RadioWave, ki jo sestavlja pet mladih rokerjev. Pogovorili smo se s pevcem skupine Davidom Crosellijem.

Kdo sestavlja skupino in kako se je začela vaša skupna glasbena pot?

Poleg mene na vokalih in kitari sestavljo skupino še Michele Schincariol na kitari, David Sanzin na bobnih in Martin Devetak na basu. Vsi razen Martina smo prvici skupaj nastopili leta 2009 1. maja v Števerjanu, prvi koncert v stalni zasedbi pa smo odigrali oktobra istega leta v Gorici. Pred kratkim se nam je na klaviaturah pridružil Gregor Spacal iz Vrtojbe kot odziv na potrebo po novem soundu. S tem smo dosegli kvalitetni skok.

Od kod ime skupine?

V bistvu je ime sad skupne odločitve. »RadioWave« pomeni po angleško »radijski val«. Navezuje se torej na tovrstne valove, ki prinašajo glasbo in lepo vzdušje, v čistem nasprotju s škodljivimi radioaktivnimi valovi. Poleg tega se začetek imena ujemata z začetkom imena ameriške rock skupine Radiohead, ki je všeč vsem članom skupine.

Kje pa igrate?

Igramo takó v Gorici kakor v okoliških vaseh, največkrat v Doberdobu, Štandrežu in Štmavru. Smo pa že igrali tudi onkraj meje. Prizorišča naših nastopov so prazniki in »šagre«, včasih privatne zabave, poklicajo pa nas lahko tudi za popestritev večera v kakem lokalnu.

Vaš repertoar predstavlja le t.i. »coverji«, se pravi priredbe skladb drugih skupin, ali ste se podali tudi v avtorsko ustvarjanje?

Ne, zaenkrat ostajamo zvesti priredbam. To tudi iz razloga, ker smo nastali kot taka vrsta glasbene skupine in ker želimo publiki nuditi možnost plesa in zabave na notah krajevno in tudi svetovno znanih skladb. Naš repertoar zajema slovenske, hrvaške, angleške in italijske pesni s področja rock oziroma pop-rock glasbe. Tudi narodnozabavne uspešnice ne manjkajo.

Kako vidiš prihodnost benda? Kateri je vaš naslednji podvig?

Nameravamo povabiti k sodelovanju novega glasbenika in se tako izboljšati ter nastopiti ob pomembnejših priložnostih.

RADIOWAVE

RadioWave è un complesso rock attivo sulla scena musicale slovena di Gorizia e dei paesi limitrofi. La band è composta da cinque ragazzi che suonano dal vivo canzoni di fama mondiale e brani del repertorio locale. Della nascita e dell'attività del gruppo ce ne parla il suo "frontman", David Croselli.

Documentari sui Furlans de Europe di soreli jevât

Documentario sui Friulani dell'Europa orientale

Un documentari itinerant, metût dongje dopo vê corût in machine te sierade dal 2009 par sis mil chilometris in a pene tré setemanis tocjant cuatri païs diviers (Slovachia, Ucraina, Romania e Ongarie). Di cheste esperienze, vivude adun di Loris Vescul e di Marco D'Agostini, al è jesût für "Lâ vie di là - Furlans de Europe di Soreli jevât", un filmât di 52 minûts li che a son stadiis tiradis dongje uns trenta intervistis fatis a emigrâts furlans o a lôr dissidents. La vore, prin documentari produsût dal Cirel Lumière di Codroip, e rive dopo lis racuelts des testemoneancis cjadapis sù di Vescul tai agns passâts in Americhe, Asie orientâl e Oceanie te suaze dal projet Sgarfufurlans. Se però chestis primis trasmissions a jerin dome registrasions audio, vâl a dî fatis di pueste pe radio,

chest colp dongje di Vescul al è anje il zovin regist Marco D'Agostini, che al à curat sei lis ripresi video sei li montaç dal documentari. Si à metude atenzion particolar ae sielte des musichis, doprant cjançons originâls secont il païs li che a son stadiis registradis lis intervistis.

La int che si viôt tes intervistis di Vescul e D'Agostini e je di ogni sorte. Si va dai erêts de emigrâz furlane tacade te seconde metât dal Votcent in Romania (di maraveási dal perfet furlan fevelât di une siore di 95 agns nassude a Maian e rivade a Bucarest cuant che e veve doi agns), ai imprenditôrs che a ân cijatâ spazi in Ucraina, ae zovine laureade che e labore a Budapest. Cuant che i filmâts a son in lenghe furlane a son i sottitui par talian.

"Lâ vie di là-Furlans de Europe di Soreli jevât", un documentario itinerante, assemblato dopo aver percorso in auto seimila chilometri tocjant quattro diversi paesi (Slovachia, Ucraina, Romania e Ungheria). 52 minuti di filmato in cui sono raccolte una trentina di interviste fatte a emigrati furlani o a loro discendenti.

28 e 29 Mai: Cantinis Viertis 2011

28 e 29 maggio Cantine Aperte 2011

Degustazions, visitis, cenis: par jessi simpri informâts su lis novitâts al baste discjamâ sul iPhone la aplicazion "Cantine aperte". Cui che nol à un iPhone, sul sit www.cantineaperte.info al pues discjamâ la mape cun dutis lis cantinis che a aderissin a cheste iniziative.

Intal Friûl Orientâl a vierzaran lis puartis: a Capriva Villa Russiz, a Cormons la Cantine Produtôrs, Livio Felluga, Paolo Caccese, Subida di Monte e la tignude di Angorius, a Dolegne Crastin, Ferruccio Sgubin, Cà Ronesca, Jermann, La Rajade, a Fare la tignude di Vilegnove e Borgo Conventi, a Gardiscje Blason, a Marian la tignude Luisa, a Mosse Baroni Codelli, La Ginestra, Ronco Blanchis, a Oslavie Fiegl, a Segrat Castelvecchio, a San Ganzian Enzo Lorenzon e a San Florean Alessio Komjanc, Conti Formentini, Draga, Gradis'ciutta, Humar, Ivan Vogric, Muzic, Simon Komjanc.

29 aziende vitivinicole parteciperanno alla 18^ edizione di "Cantine aperte". Sabato 28 maggio saranno proposte degustazioni guidate in 40 cantine e "Cene con il Vignaiolo" in 30 agriturismi e ristoranti della regione. Domenica 29 le aziende apriranno le porte agli enonauti per escursioni in vigneto, abbinamenti enogastronomici e iniziative culturali e musicali.

Cantine Aperte

Romarski kraj za Madžare

Meta di pellegrinaggio per gli ungheresi

Obstaja nek kraj na Goriškem, ki ga morda madžarski državljanji bolje poznajo od samih prebivalcev goriške pokrajine. Gre za madžarko kapelico pri Vižintinah, mali arhitektonski biser, ki so ga začeli graditi leta 1917 madžarski vojaki, ki so se bojevali na fronti na doberdobski planoti, da bi lahko tam počastili spomin na približno sto tisoč svojih sodržavljanov, padlih v eni izmed dvanajstih soških bitk. Zaradi nadaljevanja prve svetovne vojne in umika avstro-ogrskih čet pa je kapelica ostala nedokončana. V takem stanju se je tudi ohranila za nadaljnji sedemdeset let, dokler nista združenje »Amici dell'Isonzo« in kulturni krožek »Isonzo Baráti Kör« sred devetdesetih let prejšnjega stoletja začela s postopki za obnovitvena dela nabožnega spomenika, ki so trajala kar nekaj let. Konec maja 2009 so končno slovensno blagoslovili temeljito obnovljeni mali božji hram ob

prisotnosti uglednih gostov, kot sta bila npr. tedanj predsednik Republike Madžarske László Sólyom in tedanj minister za obrambo Imre Szekeres. Ob tisti priložnosti je bil predsednik opozoril občinstvo, da je vas Doberdob močno zasidrana v spominu Madžarov. Postala je namreč simbol težav in trpljenja, ob tem pa tudi simbol poguma in solidarnosti. Naj omenimo, da je Doberdob tudi prisoten v nekaterih ljudskih madžarskih pesmih. Zelo ganljiva je npr. pesem, ki opeva madžarskega vojaka, ki na fronti razmišlja o svoji mami in se sprašuje, ali ima tudi italijanski vojak na drugi strani fronte mamo in tudi on tako trpi zaradi vojne. Močna navezanost Madžarov na kraško vas se kaže tudi v tem, da manjše skupine z Madžarske vseskozi od otvoritve do danes redno obiskujejo kapelico pri Vižintinah. Le-ta bi med drugim moralna v kratkem postati tudi narodni spomenik Madžarske.

C'è un luogo, nei pressi di Gorizia, che i cittadini ungheresi conoscono forse meglio degli stessi abitanti del nostro territorio. Si tratta della "Cappella degli ungheresi", che sorge in località Visintini: un piccolo gioiello architettonico, che i soldati ungheresi che combattevano sull'altipiano di Doberdò cominciarono a costruire nel 1917 per onorare la memoria dei circa centomila connazionali caduti in una delle dodici battaglie dell'Isonzo. A causa del protrarsi della Prima guerra mondiale e della ritirata delle truppe austro-ungariche, la cappella rimase però incompiuta.

Pomladni dan Sončnice

Una giornata con la Comunità Sončnica

V pozdrav pomladni se je več kot petdeset članov Skupnosti družin Sončnica odpravilo na izlet v Narin pri Pivki, da bi se izognili mestnemu hrupu in obenem skupaj preživeli dan starševstva.

Najprej so se ustavili pred cerkvico sv. Jakoba v idilični stari vasici Narin, kjer jih je pričakal gospod Darko Knafelc, da bi jih odpeljal v svojo „Kmetijo odprtih vrat pri Petrovih“, ki jo upravlja skupaj z ženo Majdo. Prisrčna gospa je takoj vsem dala predpasnik in ruto ali slamnat klobuk in jih s skoraj ganljivo besedo popeljala v stare case. V črni kuhičini z ognjiščem je v narčiju pripovedovala o tem, kako so se nekoč oblačili, o trgovinah in prevoznih sredstvih ter o življenu na vasi. Pokazala je posodo, v kateri so praznili kavo, in mlinček, kjer so jo mleli. V likalnik je dala oglje in prikazala, kako so nekoč likali. Nato se je začela delavnica „Od zrna do kruha“. Gospa je iz skrinje vzela moko, sol, vodo in kvas ter zamesila kruh. Nato je tudi vsak dobil v roke svoj kos testa in ga zagnetil v hlebček, ki so ga potem dali v krušno peč.

Na dvorišču, polnem domačih živali, so spoznali način pridelave pšenice in jo poskušali zmleti. Odkrili so skratka delček kmečkega življenja, ki je danes že skoraj popolnoma nepoznan.

Sledilo je skupno kosilo. Gospa Majda je skuhal domačo joto, pašto, kruh in pecivo. Za konec je iz krušne peči povlekla kruhke in vsakemu dala svojega, nakar so se udeleženci odpeljali proti Škocjanskim jamam, ki so zaradi izjemnega podzemnega kanjona, bogate arheološke dediščine in posebnih kraških pojavov edine jame v Sloveniji, vpisane v Unescov seznam svetovne dediščine.

Z izleta so se vsi vrnili polni globokega občutka umirjenosti, ki ti ga lahko nudi le dan v naravi, daleč od vsega, kar človeka prepogosto utruja. Sončnica ima na programu še Dan družine, ki bo potekal v nedeljo, 5. junija 2011, pri svetem Ivanu v Gorici. Nedeljski maši bodo sledili še lutkovna predstava »Štirje muzikanti« v Močnikovem domu, skupno kosilo in popularna zabava ob predvajanju filma ter slik z izleta. Vsi vabljeni!

La comunità delle famiglie Sončnica (Girasole) ha dato il benvenuto alla primavera con una gita a Narin, vicino a Pivka, visitando la fattoria Pri Petrovih. Lontano dalla frenesia della vita quotidiana, hanno potuto conoscere gli aspetti della vita contadina di un tempo, sperimentando anche il laboratorio di preparazione del pane. La giornata si è conclusa con la visita alle grotte di San Canziano (Škocjanske jame), patrimonio mondiale tutelato dall'Unesco. L'associazione Sončnica invita tutti a partecipare alla Giornata della famiglia che si svolgerà il 5 giugno 2011 nella parrocchia di S. Giovanni a Gorizia con un ricco programma culturale!

Dolegne da la "A" a la "Zete"

Dolegna dalla A alla Zeta

Plui di 500 pagjinis cuntune vore di fotografii, 6 agns di ricercjis, 8 sezions tematichis: chesej a son i numars di "Dolegna, Impronte di vita sul territorio", la grande ricercje storiche che e je stade curade di Arduino Cargnello par cont da la amministracion comunâl e che e à vût il jutori da la Fondazion Carigo, da la Provincie di Gurize e da la Societât Filologiche Furlane.

Il non "Dolegna" al salte fûr par la prime volte intai documents uficiâl tor dal an 1300. La part plui antighe dal teritori, invezit, e je chê de frazion di Rutârs, che al ven ricuardât tor dal an 1000. «Une volte a Rutârs al jere un antic munistrî, che in di vuô nol à lassat olme» al à spiegât Cargnello. Lis primis testemoneancis di insediaments umans, però, a son adiriture da la preistorie. Chest, di fat, al è l'argoment dai prins doi ejapitui, che a son dedicâts a la cronologie storiche e a la gjenesi insediative. Dolegne si è disvilupade a maglis, cun borcs sparniçâts e isolâts, dividûts in siet frazions. Tai agns '50 la popolazion e jere di cirche mil personis: po dopo e je calade in maniere spaventouse. Cumò il comun nol rive a 400 residents. Intal volum si cijatin anje descrizions precisis e imagins da lis glesiis, curiositâts su la vite religiose, la descrizion da la evoluzion da la toponomastica intes diviersis epochis. Altris dôs sezions a son dedicadis a la scuele, a la art e a lis aktivitâts produtivis. La vocazion di Dolegne e je chê de vît. Chês altris aktivitâts, intai setôrs da la ristorazion e da la ricetivitâl alberghiere, come i "bed and breakfast", a son mancul impuantantis.

"Dolegna, Impronte di vita sul territorio", oltre 500 pagine di ricerca storica sul Comune friulano, curate da Arduino Cargnello. Nel volume vengono riportate le descrizioni e le immagini degli edifici religiosi, curiosità sulla vita religiosa e l'evoluzione della toponomastica nelle varie epochi. Altre due sezioni sono dedicate all'istruzione, all'arte e alle attività produttive.

Concorso Voci di donna

Natečaj Glas ženske

Il 21 marzo è sia il primo giorno di primavera sia la giornata mondiale della poesia: quale occasione migliore per premiare i testi vincitori della 13^ edizione del Concorso di scrittura "Voci di donna", organizzato dalla Provincia di Gorizia in collaborazione con il Comune città di Nova Gorica e il contributo della Fondazione Cassa di Risparmio di Gorizia.

Le studentesse delle scuole superiori e le donne over 30 si sono confrontate sul tema "Una storia d'amore tutta per me" e gli elaborati pervenuti quest'anno in gran numero si sono distinti per l'ampia varietà, dimostrando che le donne sono capaci di sacrificarsi consapevolmente, di compiere riflessioni mature, di voler affermare i propri diritti e il principio etico dell'essere.

Entrambi i gruppi partecipanti sono a favore di un ruolo non più passivo della donna nei rapporti interpersonali e nella società, in quanto la donna, creatrice di se stessa, si inserisce in tali contesti esclusivamente come fattore attivo. Alcuni racconti sono estremamente interessanti, andando a scavare nel profondo del subconscio, mentre altri prendono spunto dal tema della memoria. Le autrici hanno narrato con concretezza le esperienze di vita vissuta, i loro sogni e le loro disillusioni, dimostrando che l'amore è un concetto poetico che assume diverse dimensioni in ogni individuo e in ogni storia narrata. I testi vincitori sono visibili sul sito di Cronache Isontine www.cronacheisontine.it.

Scrivono / a scrivin / pišejo : Alessio Potocco, Marco Bisiach, Ilaria Purassanta, Paolo Roseano, Matteo Femia, Tanja Zorzut, Jerica Klanjšček, Vanja Sossou, Albert Voncina.

Collaborano / a collaborin / sodelujeta: Servizio Identità Linguistiche / Servizi Identitâs Linguistichis / Služba za jezikovne identitete, Ufficio Stampa / Ufici stampé / Tiskovni urad - Provincia di Gorizia.

Promotori / promotôrs / pobudniki: Societât Filologiche Furlane, Slovenska kulturno-gospodarska zveza e Svet slovenskih organizacij

Občni zbor ZKB

Letošnji občni zbor Zadružne kraške banke (ZKB) je obsegal redni del, na katerem so člani obravnavali običajne točke dnevnega reda, in izredni del, na katerem so ob notarjevi prisotnosti izglasovali številne spremembe v zadružnem statutu. Spremenjenih je bilo kar 19 členov, obenem pa je bil dodan še poseben člen, ki prinaša prehodne določbe.

Med točkami rednega dela naj omenimo odobritev obračuna na dan 31. decembra 2010. Tega dne so vloge znašale nad 472 milijonov evrov in so se v primerjavi s prejšnjim letom zvišale za 2,94%. Posojila pa so znašala nad 335 milijonov evrov ali 7,89% več kot leto prej. Čisti dobiček poslovnega leta znaša 875.102 evra in bo šel skoraj v celoti v zakonite rezerve. V sklad za dobrodelnost in vzajemnost je upravni odbor namenil 50 tisoč evrov.

ZKB šteje trenutno 1.837 članov. Na sedežu na Opčinah in v ostalih 10 podružnicah na Tržaškem dela 101 uslužbenec. V letošnjem letu pa načrtuje upravni odbor odprtje še ene podružnice v tržaškem mestnem središču.

Letos je zapadel mandat tretjem odbornikom. Na občnem zboru so člani potrdili Dragotina Daneva in Eleno Parovel ter na novo izvolili Marka Pertota. Ti se bodo pridružili ostalim sedmim odbornikom. Potrjen je bil tudi nadzorni odbor v dosedanji sestavi: predsednik dr. Stevo Kosmač ter nadzornika Boris Kuret in Vojko Lovriha. V razsodišču sta bila izvoljena Dario Peric in Flavio Mosetti. / (mab)

Kratke**49. Praznik češnjev**

Slovensko prosvetno društvo Mačkolje vabi tudi letos, v dneh od petka, 27. maja, do pondeljka, 30. maja, na tradicionalni, tokrat že 49. Praznik češnjev. V vrvežu in sproščeni družabnosti tega vaškega praznika, ki vsako leto privablja v Mačkolje trume obiskovalcev, je poskrbljeno za različne želje in okuse: zabavni glasbeni program z godbo na pihala od Svetega Antona pri Kopru v nedeljo popoldne, vsak večer ples ob zvokih priznanih skupin (letos so to AlterEgo, 3 Prašički in Žunja Band), za lačne in žejne pa izvrstne jedi, pihače in seveda... sladke češnje.

Kot vsako leto pa so društveni člani tudi tokrat poskrbeli za posebno kulturno prireditve, ki bo sicer zaživel nekaj dni po samem prazniku. V soboto, 4. junija, bodo na istem prizorišču zazveneli glasovi lovskih pevcev in zvoki rogistov, sicer udeležencev 38. Srečanja slovenskih lovskih pevskih zborov in rogov, ki se istega dne odvija na Tržaškem v organizaciji Društva slovenskih lovcev Doberdob. Devet sestavov bo že v zgodnjih popoldanskih urah izobilovalo zanimanjem pevski in glasbeni nastop na mačkoljanski "Metežici". Nastopajoče gosti mačkoljansko društvo v tesnem sodelovanju z upravo Občine Dolina.

Podrobni podatki in novice o tej in o drugih prireditvah SPD Mačkolje so na razpolago tudi na spletnem naslovu www.mackolje.org.

Nasvidenje v Mačkoljah! / (NT)

Odprtje razstave Elisabette Bacci na sedežu Ad formandum

V petek, 13. maja, so na sedežu zavoda Ad formandum v Trstu v ul. Ginnastica odprli slikarsko razstavo umetnice Elisabette Bacci. Razstava obsega vrsto novejših slikarskih del, ki slonijo nekako na "krajini". Dejansko pa gre za posebne pokrajine, kjer podoba zadržuje po eni strani vizijo narave, predvsem morja, vendar se obenem sklicuje na metafore pojmov, ki zadevajo status človeštva in sveta ali pa vsebujejo razmišljanja o osebnih izkušnjah, ki se v vsakem primeru raztezajo onkraj neposredne okolice. Dogodek ob koncu šolskega leta sodi v niz srečanj s tečajniki, ki obiskujejo tečaje na zavodu in se ukvarjajo z umetnostjo. Odprtje razstave Elisabette Bacci so prirediteli organizirali v sodelovanju s skupino Gruppo 78 iz Trsta. Za predstavitev umetnice je poskrbel Maria Campitelli, prevod v slovenščino je uredila Jasna Merku'.

Nazdravimo zlatoporočencema!

Dne 20. maja sta pred petdesetimi leti stopila na skupno življenjsko pot, draga Marica Stančič in Aleksander Rapotec iz Gročane. V vseh teh letih sta si dom uredila, trdo delala in skupno vse krize in skrbi nosili ter svoji hčerkki skrbno vzgojila. Beseda Hvala je premalo za vse, kar sta storila. Ob tem pomembnem dnevu pa se malo odpočihta in delo odložita stran in skupno nazdravita še na mnoga srečna leta!

V Bazovico prihaja zbor iz Novellare (Reggio Emilia)

V bazovski cerkvi bo v soboto, 28. maja, gostoval mešani pevski zbor župnijske cerkve sv. Janeza in sv. Marije iz Novellare (Reggio Emilia) s koncertom, posvečenim sakralni glasbi pod naslovom "Od oznanila do vstajenja". Na programu bodo skladbe J. S. Bacha, C. Franka, A. L. Webra, Haydna in Händla. Za organizacijo koncerta je poskrbel MePZ Lipa iz Bazovice in je sad dobrih stikov in izmenjave med obema zboroma. Zbor Lipa je bil namreč že pred enim letom gost v Reggio Emili, kjer je nastopil v tamkajšnji stolnici z dvema samostojnima koncertoma. Zbor iz Novellare je nastal v letu 2000 in ima za seboj že kar lepo število nastopov pod vodstvom Sare Fornaciari, priznane sopranistke in glasbene pedagoginje. Na orgle jih spremlja Roberto Accorsi. Za kratek uvodni pozdrav na sobotnem koncertu bo zapel domači MePZ Lipa pod vodstvom Tamare Ražem Locatelli. / (L. V.)

DSI O Luigiju Faiduttiju

Nezaželen socialni delavec za svobodo svojega ljudstva

Duhovnik, socialni delavec, politik in poslanec. Tako je zgodovinar in glavni urednik petnajstdnevnika Dom Giorgio Banchig v Peterlinovi dvorani predstavil "velikega Benečana" Luigija Faiduttija. Furlanski javni delavec je živel na prehodu iz 19. v 20. stoletju. Rodil se je leta 1861 v Škrutovem, v občini Sv. Lenart v Benečiji. Oče je bil Furlan, mama pa Slovenska. Luigi je najprej obiskoval videmsko semenišče, potem je prestopil na goriško bogoslovje in prevzel avstrijsko državljanstvo, kar je mnoge tudi pozneje živilo.

Zgodovinar Banchig je podal družbenozgodovinski pregled Furlanije ob koncu 19. in v začetku 20. stoletja, obdobja, v katerem je deloval Faidutti. V Nadiških dolinah je v osmih občinah prebivalstvo začelo naraščati, izobraževanje pa je bilo na zelo nizki ravni. V šolskem letu 1975-1976 je bila nepisnost zelo razširjena, saj 53 odstotkov dečkov in 73 odstotkov deklic ni obiskovalo pouka. Z izobraževanjem v italijanskem jeziku se je krepilo tudi slovenstvo, saj so se širile slovenske knjige Mohorjeve družbe.

Klub obtoževanju slovenskih duhovnikov, da so izdajalci domovine, je bilo čutiti živahno kulturno vreme. Govornik je občinstvu v Peterlinovi dvorani podčrkal pomembna imena, ki so delovala v tem obdobju, in sicer Ivan

močna. V zgodovinskih zapisih tega obdobja najdemo celo podatek, da je v Nadiških dolinah živel petnajst tisoč oseb, ki so govorile "slovensko kranjski ilirska jezik". V Društvu slovenskih izobražen-

Foto Kroma

Trinko, padovanski škof msgr. Luigi Pelizzo, latinist in katehet Antonio Banchig, duhovnik Pietro Podrecca, ki je napisal poezijo Predraga Italija, predragi moj dom in še veliko drugih. Kulturna zavest v Benečiji je bila zelo

cev so tokrat imeli v gosteh dva govornika: Banchig je predstavil družbenozgodovinski okvir, raziskovalec goriške preteklosti Feruccio Tassin pa je na živahen način orisal zgodovinske načrte in politiko Luigija Faiduttija. Že v

mladih letih je tako v semenišču kot na teologiji dosegal visoke ocene, zelo dobro je obvladal latinsčino, italijančino in slovenščino, zato so ga imenovali "pensnik treh jezikov". Diplomiral je na Dunaju, spoznal vplivnega duhovnika Janeza Kreka in se zanimal za zgodovino. Pomembni furlanski duhovnik je vodil krščansko-socialno gibanje, organiziral furlansko združništvo in prepletel Furlanijo z mrežo gospodarskih ustanov, posojilnic, zavarovalnic in zadrug. Ob koncu stoletja se je aktivno vključil v politiko in bil izvoljen v goriški občinski svet ter deželnim zboru, leta 1907 pa v dunajski parlament. Zavzemal se je za svobodo svojega prebivalstva. Njegov moto je bil "čas in Gospod bosta vse uredila". Italijanskim političnim krogom se je zameril, ker je ob koncu vojne javno nastopal proti priključitvi Furlanije k Italiji. Prof. Tassin je mnenja, da je bil Faidutti nezaželen osebnost, ki so se je opetali tako v cerkevih kot v državnih krogih.

Šin

Pomemben pevski jubilej

Ob 45-letnici MoPZ Fantje izpod Grmade

Vsek pevski zbor je lahko velika šola za življenje. Sodelovanje, petje v pevskem zboru, je dragocena osebna izkušnja za vsakega posameznika, sočasno pa ima vsak zbor tudi pomembno socialno funkcijo. Pevca ali pevko namreč nauči veliko stvari, tudi to, da mora ostati zvest svojemu glasu glede intonacije in natančno ter skrbno slediti notam, ki so napisane na partituri. Uči ga tudi, da svoj glas usklajuje z ostalimi člani, da skrbi torej za skupni učinek, skupni rezultat, da stremi za čim lepšim petjem, kar ima seveda vpliv na izvajalce in poslušalce. Ta vidik spet odpira druga področja razmišljanja o vlogi zborovske pesmi v našem kulturnem prostoru. Gre za vlogo, ki presega zgolj poustvarjalni ali glasbeno-umetniški vidik in zadobi še veliko drugih. Za zbole, ki delujejo v našem narodnostno ogroženem prostoru, je ta vloga še toliko bolj

večplastna, saj so prav zbori večkrat pobudniki najrazličnejših prireditiev in srečanj, kulturnih in družabnih dogodkov, ki povezujejo našo skupnost.

Te misli so nas obše, ko smo izvedeli, da bo Moški zbor Fantje izpod Grmade v nedeljo, 29. maja, priredil v novi cerkvi sv. Janeza Krstnika v Štvanici, tisti z Goršetovim Angelom miru na južnem vogalu, poseben koncert. Dali so mu naslov Nocoj je pa en lep večer..., zbor pa bo ob tem obhajal 45-letnico neprekinitnega delovanja in sočasno končal letošnjo sezono. Ivo Kralj, zgodovinski in priljubljeni zborovodja tega pevskega sestava, je s tokratnim programom želel predstaviti izbor iz zborovega železnega repertoarja in je zato določil 14 pesmi, ki so nekak-

šen prerez delovanja.

Za Fante izpod Grmade je svojčas znani glasbenik in kulturni delavec prof. Zorko Harej dejal, da je to zbor, ki in polnosti opravlja svojo pevsko in družbeno vlogo. Po svojih močeh je namreč vedno prisoten na najrazličnejših kulturnih prireditvah, spominskih svečanostih, verskih obre-

Arhivski posnetek zpora pod vodstvom Iva Kralja

dih in je s samostojnim organiziranjem najrazličnejših večerov v Devinu in vaseh pod Grmado, od koder prihajajo pevci, eden glavnih okopov slovenstva v devinsko-nabrežinski občini. Letošnji zaključni koncert je za Fante izpod Grmade gotovo tudi

bo začelo ob 19. uri. Organizatorje poznamo. Zato smo prepričani, da se bo večer gotovo še podaljal v noč ob družabnosti, ki jo pripravljajo na svojem sedežu v Devinu. Na ta lepi dogodek vabijo vse prijatelje in zlasti nekdanje pevce.

13. izvedba Mednarodnega festivala kitare Kras Širi se krog sodelovanja z novimi partnerji

Italijanski Soloduo, ki ga sestavljata kitarista Matteo Mela in Lorenzo Micheli, bo v petek, 27. maja, odpel v Kosovelovem domu v Sežani 13. izvedbo Mednarodnega festivala kitare Kras. Uveljavljena glasbenika, ki gostujejo po vsem svetu v tej zasedbi, bosta s svojim programom zaobjela štiri stoletja glasbene literature, naslednjega dne pa bosta posredovala svoje znanje učencem Visokega tečaja, ki je od ustavnitve stalna sestavina tega festivala, ki ga prizrejata Društvo Festival Kras in Glasbena matica. Predstavitev letošnjih vsebin je potekala v Slovenskem stalnem gledališču ob prisotnosti predstavnikov SSG in Zadruge

druge dogodke letošnjega festivala. Občina Sežana in Kosovelov dom bosta organizatorjem ob strani pri recitalu umetnika svetovnega slovesa Dušana Bogdanovića. Kitarist in skladatelj, ki ima posebne zasluge za razvoj in uveljavitev klasične kitare v zadnjem dvaletju, bo predstavil svoj prepoznavni stil na križpotu različnih žanrov in dnu z učencem Borom Juljanom. Koncert dva bo na sporednu v Kosovelovem domu v Sežani v petek, 3. junija. Na sedežu sodelujoče Glasbene šole Sežana bodo udeleženci festivalskega tečaja imeli enkratno priložnost enodnevnega izpopolnjevanja pod Bogdanovićevim mentorstvom. Najmlajši pa se bodo lahko naučili osnov kitare in angleščine na zabavnih delavnicah Easy Guitar, ki jih z velikim uspehom vodi Rito Pavone v glavnih vlogah. Za glasbeno spremljavo njene gledališke različice bo ob protagonistu poskrbel kvintet priznanih glasbenikov. Festival Kras Širi krog svojih sodelovanj z novimi partnerji, ki bodo podprtli in soorganizirali tudi

tarist Marko Feri, bo protagonist dveh koncertov v duu s harmonikarjem Sebastianom Zorzo, ki bosta predstavila raznoliko literaturo v soboto, 4. junija, v razstavnem dvorani ZKB na Opčinah, s ponovitvijo 25. junija v arheološkem muzeju v Fari s sodelovanjem Kulturnega in glasbenega društva Fara ob Soči. Prava poslastica s sodobne srbske scene pa bo koncert, ki ga bo festival ponudil v sodelovanju s SKD Tabor na prireditvi Poletje pod kostanjem. Na dvorišču Prosvetnega doma na Opčinah bodo 30. junija igrali člani skupine Gitarsi iz Beograda, ki navdušuje balkanski prostor z akustičnim flamenkopopom. Pokušnja razvoja festivala, ki naj bi se v prihodnjem letu odvijal avgusta meseca, bo poletni podaljšek s koncertom kvarteta Gorni Kramer in pevke Martine Feri 18. avgusta na vrtu Ljudskega doma v Križu s sodelovanjem gostilne Biti. Umetniški vodja festivala Kras, ki

PAL

NARODNI DOM SSO in SKGZ počastila prejemnike Tantadruja

Naj živi Slovensko stalno gledališče v Trstu!

Gledališče je minljivo kot pognjem: v črni in noči se naenkrat sprožijo luči, odleski in pokanje. Nato prevlada spet tema. To je po mnenju režiserja in dobitnika nagrade za življenjsko delo Tantadruj Mario Uršič ena izmed toliko prispodb za gledališko predstavo. Če se nanjo ozremo iz prihodnosti, nima dejanskih otipljivosti, "zapisana pa je v spominu ljudi, celo v sanjah, kot je trdil Shakespeare. Kjer pa je malo ognjemetov, je tudi malo veselja...", je svaril režiser v razstavni dvorani Narodnega doma v sredo, 18. maja, na srečanju, s katerim sta se krovni organizaciji SSO in SKGZ želeli pokloniti umetniškemu četu prejemnikov nagrade Tantadruj. In ravno Mario Uršič je v svojem posegu – nenapisanem, nenačrtovanem in morda prav zato tako občutenem in ganljivem – povedal, kaj je po njegovem mnenju teater. "Samo po sebi gledališče ni umetnost. Da umetnost sploh postane, mora teater biti teater: ko temu zadost, ko postane last teatrantov, no, takrat se lahko dvigne na umetniško raven", je

Nagrjenec je čestital tudi slovenski veleposlanik v Rimu Iztok Mirošić (foto IG)

povračilo, v drami pa stvari po tihu segajo v gledalce". Nerad ima teater, ki moralizira: bliže mu je tako dejanje, ki sproža problem, "in mu morda niti ne daje odgovora". Režiser je slovenski gledališki prostor – tržaški in splošno slovenski – ocenil za izredno plodnega, obenem je nategnil rdečo nit, ki več poslopie na Petroniovi ulici z Narodnim domom, kjer se je nekoč dvignil zastor nad tržaško-slovensko gledališko sceno. Uršič je zaželel, da

različnih kultur bo na tem koščku zemlje obrodilo vedno nove izzive in nove možnosti dialoga. "Naj torej živi Slovensko stalno gledališče v Trstu", je končal Uršič. V dvorani so bili prisotni še ostali prejemniki nagrad Tantadruj, ki so jo letos prvič podelila primorska gledališča: SSG, Gledališče Koper in Slovensko narodno gledališče Nova Gorica. Vse tri nagrade (poleg Uršiča so Tantadruja prejeli še ansambel SSG za

najboljšo predstavo sezone – to je Zlati zmaj Rolanda Schimelpfenninga v režiji Janusza Kice – in Nikla Petruška Panizon za vlogo Katre v predstavi Kažin ali Karabinjerjeva Katra Vlaha Stullija v režiji Vita Tauferja) so torej ostale na Tržaškem. Ti umetniki so nekako izraz naše kulture – je dejal predsednik SKGZ Rudi Pavšič. Po njegovem mnenju gre podelitev vseh treh nagrad 'tržaškim' ustvarjalcem nedvomno oceniti tudi v luči vloge, ki jo SSG ima v primorskem prostoru. Še do pred kratkim pa je SSG veliko tvegal: s tankočutnimi diplomatskimi dogovori pa sta

krovni organizaciji od javnih uprav dosegli pravšnji razplet problemov, je dejal predsednik SSO Drago Štoka. Javne ustanove so se namreč zavedale vloge, ki jo SSG ima v tržaškem in deželnem tkiču. Po mnenju obeh predsednikov začenja SSG novo pot,

ki naj jo zaznamuje tesna naveza z občinstvom. Brez publike ni teatra: tega se dobro zaveda novo vodstvo gledališča, katerega predsednica Maja Lapornik se je v Narodnem domu iskreno zahvalila predsednikoma krovnih organizacij, brez katerih SSG tako ugodne rešitve iz krize nameče ne bi doseglo. Nov upravni odbor je navdušeno začel svoje delo, ki je še kako pomembno v vidiku 110-letnice SSG prihode leto.

IG

žalostink, temveč tudi humor. Marij Čuk je nato občinstvo pospremil v filozofska razmišljanja slovitega Slavoža Žižka. Gost popoldanskega aperitiva je prebral odlomek iz studije, ki jo je slovenski mislec namenil pojmu nasilja. Žižkove besede so Čuku kot nalači bile ponujene za to, da bi se navezel na aktualno tematiko volilnega soočanja, točneje volilne abstinenca. Zakaj ljudje ne hodijo na volišča, se sprašuje Žižek v svojem tipičnem slogu, ki nadgrajuje tezo do trenutka, ko antiteza poruši dotedanjo miselno strukturo, je filozof mnenja, da je abstinenca navsezadnje

boljša kot dopuščati, da demokratski sistem slabno deluje. Volilna abstinenca kaže na praznino sedanje demokracije. Žižkova protiteza pa se glasi: nasilje je v tem, da ne počnemo ničesar! Kako pa naj bralec – poslušalec razbere pravo sporočilnost Žižkovih besed? "Slovenski filozof to nalogo prepušča izključno bralcem", je dejal Marij Čuk. Aperitiv na dvořišču Tržaške knjigarne so spremljali glasbeni vložki kitara Jana Štruka in Jana Štruka, ki je interpretiral izbor slovenskih narodnih skladb v priredbi Marka Feirija.

IG

Marijino češčenje za prenovo tržaške Cerkve

Škofovsko združenje laikov "Mater Civitatis" je nastalo po želji našega nadškofa Giampaola Crepaldija z namenom, da se z molitvijo rožnega venca tržaška Cerkev prenovi in si izprosi nove duhovne poklice.

- V mesecu maju se po naših cerkvah opravlja šmarnična pobožnost.

Z molitvijo rožnega venca, Marijinimi pesmimi, litanijami Matere Božje in šmarničnim branjem častimo nebeško Mater.

- V sredo, 11. maja, je tržaški nadškof vodil molitev rožnega venca v cerkvi sv. Jerneja na Općinah. Vsako sredo se namreč udeležuje molitve rožnega venca v kaki tržaški cerkvi.

- V nedeljo, 29. maja, bo g. nadškof vodil molitev rožnega venca na Vejni, daroval sv. mašo in podelil blagoslov celi škofiji ter jo izročil v Marijino varstvo. Ob tej priložnosti bo seznam molivcev, ki so pristopili k združenju "Mater Civitatis" položen pred Marijino podobo v znak predanosti in kot prošnja za Marijino pomoč posameznikom, njihovim družinam in celotni tržaški cerkvi.

- Vsi župnijski kontaktni molivci so zato naprošeni, da posredujejo svoje podatke (naslov, tel. št.) in imena novih molivcev, ki sprejmejo duhovnost in poslanstvo tega združenja. Pošljite jih na naslov: Klarič Ida, Via San Cilino, 23 - 34126 Trst-Trieste

Vabilo na srečanje: "Voda: Božji dar za vse - Ne zaslužek za redke"

Z naglimi koraki se bliža datum štirih referendumov, ki nosijo tudi veliko težo etičnih vprašanj, predvsem vprašanja vode kot naravne dobrine za vse. Z namenom da bi se pogovorili o etični dimenziji tega in tudi ostalih treh referendumov, je Skupnost voditeljev SZSO Trst 3/4 organizirala srečanje skupaj z drugimi člani italijanske organizacije Agesci s patronom Danielejem Zarantellom, Komboniacem iz Padove, ki je zelo dejaven na socialnem področju v Italiji in Južni Ameriki. Srečanje bo potekalo v petek, 27. maja, od 20.30 dalje v prostorih skavtske organizacije na ul. Risorta 3 v Trstu.

Foto IG

Jutranjo kavo ob knjigi je v Tržaški knjigarni zamenjal popoldanski aperitiv. Prvo srečanje je bilo pred nedavnim, ko je novinarka deželnega sedeža RAI Eva Čuk spregovorila o svoji izkušnji z romskimi otroki na Kosovu. Novinarka je tedaj posnela dokumentarni film, ki se prepleta s svojevrstno inačico pravljice o Rdeči kapici. Načrt je nato dogradil z lepo publikacijo, ki jo je ilustrirala Živa Pahor, osrednje sporočilo, ki so ga deležni otroci pri nas, temelji na strnosti in spoznavanju bogate romske kulture ter hudih okoliščin, v katerih je romskim vrstnikom zaradi nasilja in nestrnosti družbe usojeno odraščati. V četrtek, 19. maja, pa sta nad Tržaško knjigarno legli poezija in filozofija. Pesnik in odgovorni urednik slovenskih novinarskih oddaj deželnega sedeža Rai Marij Čuk je ob pogovoru z Martino Kafol spregovoril o svojih se-

danjih najdražjih avtorjih. Resnici na ljubo je za Marija Čuka France Prešeren konstantna prisotnost v njegovem življenju. Zelo blizu mu je Prešernova bivanjska lirika, v katero se človek zlasti v samoti sedanjega časa lahko zateče. Bivanjski verzi so po njegovem mnenju pomembnejši od petrarchizmov, posvečenih Primičevi Juliji. V bivanjski izpovedi je namreč veliki slovenski pesnik izrazil trenutno in univerzalno podoživljavanje določenih tematik: med toliko poezijami, ki sodijo v povrtni izpovedni niz, je Marij Čuk izlučil stih, ki s tančico ironije in duhovitosti svarijo mlade, naj se ljubezni, zlasti prve ljubezni, presneto pazijo! Poezija Prva ljubezen sodi namreč v pesniško obdobje, ko je Prešeren že napisal Slovo od mladosti, na papir pa še ni prelil Sonetnega venca. S Prvo ljubezno je Prešeren dokazal, da njegov pesniški register ni poznal le 'mokrocetečih'

najboljšo predstavo sezone – to je Zlati zmaj Rolanda Schimelpfenninga v režiji Janusza Kice – in Nikla Petruška Panizon za vlogo Katre v predstavi Kažin ali Karabinjerjeva Katra Vlaha Stullija v režiji Vita Tauferja) so torej ostale na Tržaškem. Ti umetniki so nekako izraz naše kulture – je dejal predsednik SKGZ Rudi Pavšič. Po njegovem mnenju gre podelitev vseh treh nagrad 'tržaškim' ustvarjalcem nedvomno oceniti tudi v luči vloge, ki jo SSG ima v primorskem prostoru. Še do pred kratkim pa je SSG veliko tvegal: s tankočutnimi diplomatskimi dogovori pa sta

Obvestila

Branje Sv. pisma (Nova zaveza), poslušanje in premišljevanje bo potekalo v cerkvi pri Sv. Jakobu ob sredah: prvi dve srečanji sta že bili v maju, naslednja bodo 1.6., 8.6. in 15.6., od 16. do 17. ure s sodelovanjem vseh mestnih slovenskih župnijskih občestev. Vabiljeni!

Društvo Rojanski Marijin dom vabi v nedeljo, 29. maja, ob 18. uri na proslavo ob petdesetletnici Marijinega doma in šestdesetletnici Rojanskega cerkvenega pevskega zborna. Na sporednu bodo dokumentarni video, nastop rojanskega zborna in glasbenikov ter spomini in pričevanja Aleksandra Korošca. Prireditev bo v Marijinem domu v Rojanu (ul. Cordaroli, 29).

Delavnice slovenščine za otroke od 9. do 12. leta v projektu Jezik-Lingua: v slovenščini o glasbi, filmih, računalništvu, o mladinskih revijah, o slovenski pop in rock pevcih, o hrani, o oblačilih, predmetih in o drugem, kar je mladim všeč in o šoli v neformalni slovenščini. V prostorih Slovenskega dijaškega doma S. Kosovela, ul. Ginnastica 72, Trst, vsak torek in četrtek od 9.30 do 11.30 od 13.6. 2011 do 1.7. 2011. Informacije: teco01@jezik-lingua.eu.

Pomoč Japonski: Misijonski krožek Rojan zbirja denarne prispevke, ki jih bo izročil patru Vladimiriju Kosu za sirotišnico v Tokiu in za vse, kar je v tem popotresnem času najbolj potrebno za tamkajšnje ljudi v stiski. Dar lahko nakažete preko banke na: MISIJONSKI KROŽEK ROJAN, via Cordaroli 29, 34135 Trieste, IBAN: IT22 L089 2802 2010 00086 948, Codice BIC: CCTSIT2XXX, Saksida - tel. 040-36-21-20.

MOŠKI ZBOR FANTJE IZ POD GRMADE

vabi na zaključni nastop

DANES JE PA EN LEP VEČER...

ob 45-letnici delovanja

nova župnijska cerkev v Štivanu nedelja, 29. maja, ob 19. uri

ZVEZA CERKVENIH PEVSKIH ZBOROV

vabi na

KONCERT OB KONCU ORGELSKEGA TEČAJA

cerkev sv. Jerneja ap. na Općinah petek, 3. junija, ob 20. uri

TRNOVCA Galerija Skerk

Svet domišljije med Krasom in morjem

Zakonca Zora in Jože Skerk že trinajst let uspešno vodita Umetnostni in kulturni center v Trnovci, v katerem se je zvrstilo veliko pomembnih razstav in odmernih kulturnih dogodkov. Po lanski zelo uspešni razstavi ilustracij za otroke sta se letos spet odločila, da posvetita pozornost najmlajšim generacijam. Tako so pred nedavnim ob prisotnosti kritika Walterja Chiereghina in urednika bogatega kataloga Saše Rudolfa odprli razstavo Svet domišljije med Krasom in morjem.

Na stenah prostorne galerije so izobešene igrive, z živimi barvami poslikane ilustracije štirih priznanih ustvarjalcev: Vesne Benedetič, Klavdija Palčiča, Febe Sillani in Barbare Jelenkovich. Vsi štirje umetniki so vezani na Trst, čeprav jih je ustvarjalni navdih vodil po svetu.

V pritličnih prostorih se nam svet domišljije razkriva v ljubkih živalicah, škratih in v živahnih otrocih nežnih odtenkov priznanih ustvarjalcev in slikarke Vesne Benedetič, ki je mnogim otrokom znana zaradi sodelovanja z revijo Galeb. Ilustrirane knjige Febe Sillani so izšle pri založbah v Italiji, Španiji, na Japonskem, Kitajskem, v Koreji in Portugalski. Njene ilustracije popeljejo v bremzelen in brezčasen svet domišljije z barvami in junaki, ki nas kličejo, naj jim prisluhnemo in jim sledimo. Skrbno so dodelane tudi z grafičnega in tehničnega vidika.

V zgornjih prostorih galerije razstavlja priznani grafik Klavdij

Palčič, nekdanji profesor zgodovine umetnosti, ki se je veliko ukvarjal tudi s scenografijo in kostumografijo, in pa cenjena akademika slike Barbara Jelenkovich, ki je napisala preko 105 knjig; izšle so pri najpomembnejših italijanskih in nemških založnikih ter doživele prevod v štiriindvajsetih jezikih. Poleg akvarela uporablja tudi digitalno tehniko, za svoje ilustratorske dosežke je prejela Številne nagrade. Podobe, ki jih namenja otrokom, so v najmanjših podrobnostih mojstrsko dodelane.

Vsem dobro znan Klavdij Palčič se predstavlja z ilustracijami, ki so doživele uspeh med mlado publiko. Saša Rudolf je v uvodni besedi v barvnom katalogu, ki je izšel ob razstavi, napisal, da se "Klavdij Palčič kot popol likovnik ni zadovoljil z risanjem, ki je bilo njegovo izrazilo že od najnežnejše mladosti, s slikarstvom v najrazličnejših tehnikah, kiparstvom, scenografijo in kostumografijo, pač pa se je preizkusil tudi v ilustratorstvu in v simbiozi z letosnjim Prešernovim nagrjenjem Miroslavom Košuto dosegel izjemne umetniške dosežke". Ob vsem povedanem ne preseča dejstvo, da je razstava dobro obiskana. Od pondeljka do petka v popoldanskih urah nudijo s predhodno nujavo voden obisk, malico in likovno delavnico šolam in vrtcem, drugače pa je razstava odprta ob sobotah in nedeljah zjutraj in popoldne za odraslo publiko do 8. junija.

Metka Šinigoj

BRAČAN Uradno odprtje novega slovenskega šolskega središča

"Skupaj je lepo"!

"V Bračanu je lepo", je v slovenščini, italijansčini in furlanščini zadonec iz otroških grl v petek, 20. maja, ob začetku uradnega odprtja novega šolskega središča s slovenskim učnim jezikom v vasi ob Krminu. Otroci slovenskega in italijanskega vrtca ter slovenske osnovne šole Ludvik Zorut so tako razigravno pozdravili številne starše in goste na velikem in urejemem dvorišču pred lepo obnovljeno stavbo. Kot je povedala učiteljica Irena Ferlat, so s prireditvijo z zgornjim naslovom "Skupaj je lepo" že pred koncem šolskega leta slovensko praznovati odprtje šolskega središča in obenem prikazati to, kar so se naučili "v znamenu sodelovanja med solo in vrtcema" v tem letu, polem zadoščenj. "Šola je v prvi vrsti posredovalka narodovega

kulturnega spomina, hiša znanja in medčloveške odprtosti ter je lahko uspešna uresničevalka svojega poslanstva v zanj zavzetem okolju in v prostorih, ki so primerni za učenje", je poudarila ravnateljica večstopenske šole s slovenskim učnim jezikom v Gorici Elizabeta Kovic. Ko so se preselili s Plešivega, so košček srca pustili tam, "s tem šolskim centrom pa smo zelo zadovoljni", je povedala pred navzočimi predstavniki deželnega šolskega urada, krmanske uprave, krovnih organizacij in civilne družbe, ki se jim je iskreno zahvalila za podporo tudi pri sprejemanju težkih odločitev; izrecno je omenila ravnateljico krmanske večstopenske šole Giovanniju Matteia in župana Lucijana Patata ter vse njune sodelavce, od odbornikov do delavcev. Prvi občan Patat je povedal, da

so v novi center veliko vložili in končno uresničili ureditev slovenskega šolskega centra na Krminskem. Prepričan je, da se lahko šola, na katero je ponosen, še nadalje razvija, saj zgledno sodeluje z italijansko. Mattei vidi v novem središču veliko bogastvo; sad vlaganja v mladi rod pa bo gotovo generacija, pripravljena za vse izzive Evrope. V sodelovanju s krajevnimi upravami bi radi namreč v kratkem uresničili pravo evropsko šolo, kjer bi poleg slovenščine in italijansčine poučevali tudi furlanščino in angleščino. V veselje vseh prisotnih so nato otroci, pravi protagonisti slavlja, s petjem, plesom, izstevankami, igrico in recitacijami prikazali svoje življenje v novem šolskem središču, kjer se - po besedah ravnateljice - počutijo dobro kot doma. / DD

Do prave jazz glasbe v nekaj korakih

Bogata ponudba društva Contotempo iz Krmina

V ečkrat poslušamo in še sami dodajamo pritožbe nad tem, da se pri nas "nikoli nič ne dogaja". Tudi med mladimi je tovrstnega taranja veliko, predvsem kar se tiče bolj izbrane glasbene ponudbe. Ljubitelji jazz glasbe v tem primeru nimamo kaj reči, saj se v naši deželi Furlaniji Julijski krajini na tem področju marsikaj premika, poleg tega lahko s skokom v Ljubljano potešimo našo kulturno žeko pravzaprav v

Prommer, nadaljuje pa se še z dvema koncertnima dogodkoma. Sobota, 21. maja, bo namenjena italijanskim jazzistom, vrhunec pa bo nedvomno v sredo, 1. junija, ko bo v tržaško Mielo stopil legendarni James Taylor na hammond orglah s svojim kvartetom. Letošnjo deveto izvedbo srečanja Le nuove rotte del jazz bo sočasno dopolnjeval še festival Jazz & Wine of Peace Sconfinando 2011 v prelepem Krminu. Prav tu bo

tek letih je v naši sredini imela v gosteh znana imena, kot so Al Di Meola, Betty Carter, Joe Zawinul, Billy Cobham, John Scofield, John Medeski, Maria Joao in mnogi drugi. Zato se na njeni prireditvi steka poslušalstvo iz ože in širše okolice. Pogosto srečujem velike jazz poznavalce iz Slovenije, kjer je to gibanje zvočnih sladokuscev izredno razvijeno in bogato. Treba pa je povedati, da je tudi Trst zgodovinsko povezan z jazz glasbo, saj je v preteklosti kalil številne instrumentalne mojstre.

Društvo Contotempo naj gre zahvala, ker organizira obilo kakovostnih koncertnih jazz večerov skozi vse leto. Pomen tovrstnega dela ni samo v dogodku samem, v glasbi in zavzetih obrazih, temveč sega onkraj tega. Društveno delo, naj si bo glasbeno, kulturno, gledališko, športno ali še kako drugo, vedno orje in seje socialni prostor, ponuja ljudem kulturne vsebine in jih, kar je najbolj pomembno, spodbuja k razmisleku, udejstvovanju, srečevanju, spoznavanju, zanimalju za aktivno, koristno, z vsebinami in raznolikostjo bogato življenje. Sam bi rad, da se v stiku med italijanskimi jazzisti in tistimi iz Ljubljane vključimo še mi, Slovenci v Italiji, ki premoremo marsikatere odlične glasbenike. Morda bi bila to priložnost za novo sodelovanje in ustvarjanje boljšega skupnega prostora.

Jernej Šček

vsakem trenutku dneva.

Kljub sedanji politični klimi, ki finančno ni naklonjena kulturnim presežkom, pravzaprav jih na vseh nivojih deklasira z ozako "nepotrebni dodatek", se kulturno društvo Contotempo iz Krmina marljivo ukvarja z razvijanjem kulture jazza v naših krajih. Prav v najtopljejših mesecih leta je ponudba vrhunske glasbe najbolj gostja. Sedaj poteka namreč festival Trieste. Le nuove rotte del jazz 2011, ki ga je zadnjega aprila uvedel nemški producent in tolkalist Christian

med 22. majem in 1. julijem veliko glasbenih doživetij, ki jih lahko najdete na spletni strani društva. Kulturno društvo Contotempo je v desetletnem delovanju nedvomno postalo oporna točka za vse, ki se tako ali drugače sladjajo z jazzom. Prav razgledana druština Contotempo je zaslužna za to, da se v Furlaniji Julijski krajini širi in razvija kulturna jazz glasbe v vseh oblikah, od bolj klasičnih, tradicionalnih do bolj sodobnih, nepredvidljivih in ekskluzivnih. V vseh

VIDA VALENČIČ

KO SE DOTAKNEŠ OSEBE

Ovrednotiti spremembo

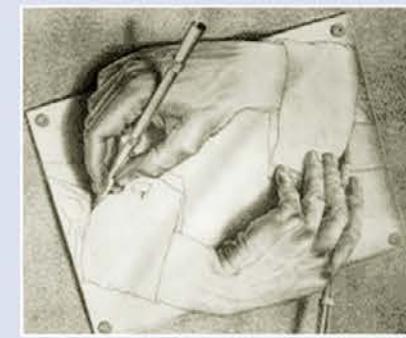
Listam po različnih obvestilih in vabilih, pritegne me vprašanje, ki si ga bodo zastavili razpravljalci na okroglu mizi v teh dneh:

"Ali se manjšina zaveda sprememb, ki so se zgodile v njeni notranjosti?"

In dalje: "Ali se zaveda, da se te spremembe tičajo tudi samega čuta slovenstva, ki se ne začne in konča s petjem v zboru, cerkvem ali partizanskem?"

Vprašanje je tako močno zastavljeno, da ne morem mimo njega, predvsem, ker dvomim, da smo spremembe v sebi zares vzeli v poštev in jih mogli ovrednotiti. Vsaka sprememba človeka – in posledično – skupnost postavi pred ogromen vprašaj. Kaj, čemu, zakaj? Na nas je seveda, če jo znamo osmisli in predvsem uvideti, da nam lahko osvetili neraziskani kot v sebi.

V kolikšni meri smo kot pripadniki manjšine sposobni vrednotenja različnosti tudi pri drugih in v kolikšni meri se lahko tudi sami ob teh razlikah oplajamo? V kolikšni meri smo v našem razmišljjanju še vedno (pre) konservativni? Manjšinska skupnost se je v teh desetletjih v svojem sestavu zelo spremenila, ne samo: širša družba se je tako močno spremenila, da si

enostavno ne moremo več privoščiti zrenja v neko idealizirano preteklost, ki je ni več, ker je realnost povsem drugačna. Če lahko otroci iz mešanih slovensko-italijanskih zakonov predstavljajo dodatno nalogu za današnjo šolo, je tudi res, da njihova prisotnost ni nobena novost, zato je potreben uniformiran in utečen didaktičen prijem dodatnih ur slovenščine.

Pravijo, da postane človek moder, ko mu uspe tudi težavnejše razmere videti kot pozitiven izziv k lastni rasti. Kaj pa mi, v kolikšni meri znamo ovrednotiti različni stav v razredu, klub nedvomnim težavam? V kolikšni meri smo kot manjšina usmerjeni v prihodnost, v prožno in normalno sprememjanje, v kolikšni meri se znamo zavzemati za kakovost medijev, šolstva, organizacijskih struktur? Na katere probleme smo pripravljeni tudi

javno opozoriti? Kdaj nastopi trenutek, ko sebi v ogledalu obljubimo, da ne bomo več životarili na golem "tako je pač". "Tako je pač bilo in je in vedno bo". Ali pa ne?

V kolikšni meri se sprašujemo o bodoči generaciji, o njihovi prihodnosti, o vključevanju mladih ne le v organizacijske strukture, pač pa predvsem v naše razmišljjanje o manjšini kot taki?

Mestno središče (66)

GORICA, NJENE ZANIMIVOSTI IN NJEN ČAS

Mariza Perat

K razvoju mestnega središča je najbolj pripomoglo odprtje južne železniške postaje.

Za Gorico najprej ni bilo predvideno, da bi ob njej speljali železnicu. Na izrecno posredovanje tedanjega cesarja Franca Jožefa I., ki je pred tem s svojo soprogo cesarico Elizabeto obiskal naše mesto, je načrt bil spremenjen in Gorica je tako bila vključena v železniško omrežje na Primorskem. Železniška postaja je v Gorici bila odprta leta 1860.

Za mesto je to bila velikanska pridobitev, saj je Gorica vedno slovela kot križpotje različnih dežel in torej tudi stičišče različnih kultur in narodov, ki so se tu srečevali. Odprtje nove železnice je mestu nudilo nove in za tiste čase izredno velike možnosti za njegov vsestranski razvoj.

Usmiljeni bratje so se leta 1787 preselili v ulico Alvarez in tu v istoimenski stavbi odprli bolnišnico za onemogle. V tej ulici, danes ulici Diaz, so ostali do leta 1976, ko so se preselili v bolnišnico pri sv. Justu.

Stavba oziroma vila pri sv. Justu stoji na Korzu Italija blizu železniške postaje. Vila je bila last plemenite rodbine Locatelli iz Krmina. Usmiljeni bratje so se leta 1926 za nakup stavbe pogodili z baronico Carlotto Locatelli de Hagenauer. Pogodba je bila sklenjena leta 1923 in tri leta ka-

Južna železniška postaja med 1. vojno

Kot prva posledica pridobitve nove železnice je bila odprta nova ulica (današnji Korzo). Ta je novo železnicu povezovala s Travnikom in trgom Kornom. Ko je 19. julija 1906 bila odprta severna železniška postaja, se je ta povezava raztegnila do le-te. Povezava med obema postajama se je še izboljšala, ko so leta 1910 odprli ulico Pellico, saj je poprej promet potekal preko ulice Balilla. Na Korzu so si premožnejši meščani kmalu začeli postavljati gospodske hiše, ki še danes krasijo, posebno v njenem južnem delu, to najlepšo gorisko ulico.

Pri tem velja omeniti zlasti eno teh stavb, namreč viho Locatelli, v kateri je pozneje dobila prostor klinika oziroma bolnišnica pri sv. Justu. Ker je to ena izmed najbolj pomembnih ustanov v goriškem mestu, si nekoliko oglejmo njen zgodovino.

Tu se moramo pomakniti za kar 350 let v preteklost, saj je bolnišnica pri sv. Justu nekoč bila povezana s prihodom Usmiljenih bratov sv. Janeza od Boga v naše mesto.

Leta 2006 je namreč minilo 350 let, odkar so Usmiljeni bratje sv. Janeza od Boga, katerih pok-

sneje je v vili bila odprta bolnišnica oziroma klinika. Tako je ostalo do leta 1976, ko je tu nastala bolnišnica za neozdravljive bolnike. Sočasno z nakupom stavbe se je poleg nje začela tudi gradnja cerkve sv. Justa, ki je bila posvečena leta 1926. Med drugo svetovno vojno je bila zelo poškodovana, klinika pa je bila spremenjena v vojaško bolnišnico (Gorizia e i Fatebenefratelli 1656-2006 - Ediz. Fatebenefratelli).

Cerkv sv. Justa je od leta 1970 sedež župnije z 2.400 vrniki (Podatki župnijskega urada pri sv. Justu).

V okraju za bolnišnico sv. Justa so v sedemdesetih letih začeli graditi novo bolnišnico sv. Janeza od Boga. Ta je bila odprta decembra 2008 in je tako nadomestila dolgoletno mestno bolnišnico v ulici Veneto.

V bolnišnici pri sv. Justu deluje Združenje priateljev bolnišnice sv. Justa. To so prostovoljci, ki tu obiskujejo bolnike in jim pomagajo.

/dalje

Popravek

Dom sv. Vincencija Pavelskega v Gorici ni bil odprt leta 1984, kot se je zapisalo, ampak leta 1934.

6. pevski natečaj Bogomir in Mirko Špacapan

V Podgori izjemen glasbeni dogodek

Vnedeljo, 15. maja 2011, je bil v nabito polni podgorski cerkvi 6. natečaj cerkvenega zborovskega petja Bogomir in Mirko Špacapan. Tekmovanje se je začelo ob 16. uri, ko je prisotne v imenu organizatorjev pozdravila Sabina Antoni. Sledila sta pozdrav podgorskega župnika Josipa Čahe in nagovor Daria Bertinazzi, predsednika Združenja cerkvenih pevskih zborov – Gorica, ki je bilo s PD Podgora soorganizator dogodka; pevski popoldan je potekal pod pokroviteljstvom Goriške nadškofije in Koprske škofije. Bertinazzi je poudaril neprecenljivo vrednost takega zborovskega tekmovanja in navedel tri razloge: ker je posvečeno cerkveni glasbeni ustvarjalnosti.

Od lanskoletnih udeležencev je obdržal stik s kakovostnim vrhom zbor iz Brezovice pri Ljubljani, ki je osvojil 3. mesto, zbor iz Škofje Loke je samo z dvema odpetima skladbama pristal na 2. mestu, naiboli pa je prepričal zbor

Foto S. Marin

iz Števerjana, ki je zagotovo z najzahtevnejšim programom najbolj navdušil poslušalce. Omenjenim se je priključil še zbor iz Velenja, ki ga je za nastop nagrađilo občinstvo. Letos prvič. Našteti zbori so navdušili s programsko pestrostjo in zahtevnostjo, z interpretacijsko širino in navdušujočo vokalno zmožnostjo tudi redkih solistov, zborovodje pa z luhkotnostjo obvladovanja pevk in pevcev. V podgorski cerkvi je bilo mogoče občutiti mogočnost in veličastnost glasbenega izraza posameznih skladateljev.

Tudi preostali zbori iz Šempetra, Deskel, župnije Trnovo iz Ljubljane in Železne Kaple na Koroškem so zavzeto izvedli svoj program, vendar z vidika obvladovanja temeljnih glasbenih prvin, jim ni

— 8 —

A group of approximately ten people are posed for a photograph in a church. They are standing in two rows; some are seated on the floor in the front, while others stand behind them. The background features a large, ornate painting of Jesus Christ on the left and a white, classical-style structure on the right. The lighting is warm, typical of indoor flash photography.

A photograph showing a group of women standing in a row. They are all wearing black blazers over white shirts. Some of them are also wearing red cardigans or scarves. The women are looking towards the camera.

A photograph showing a group of people standing behind a table. The table is covered with a white cloth and has some items on it, though they are not clearly visible. The people are dressed in various colors, including red, black, and purple.

Mešani pevski zbor župnije sv. Martina - Velenje

Ob tem je seveda nujno spoznanje, da je skoraj nemogoče doseči takšen nivo poustvarjanja vsako nedeljo, na vsak praznik in na vsakem koru po župnijah. Gre pa za mejnik, morda ideal, ki si zaslusi pozornost, posnemanje, predvsem pa je to način za krepitev osebnega odnosa cerkvenega pevca do te glasbene zvrsti.

uspelo ujeti koraka z ostalimi zbori. Njihova navdušenost in veselje do petja pa nista ostala neopazna, kar predstavlja temelj in jamstvo za obstoj pevskih skupin na cerkvenih kroh.

Vsi nastopajoči zbori so prejeli spominsko plaketo in knjižni dar. Vseboval je knjigo poezij Franceta Balantiča *Gospod, za Tabo se bom zdaj napotil*, ki jo je v dvo-

jezičnem izvodu pripravil dr. Mirko Špacapan, zbirki zborovskih skladb Mirka Fileja in Ivana Trinka, zbirko zborovskih skladb na besedila Simona Gregorčiča, Zbrano delo Lojzeta Bratuža, knjigo z izborom skladb iz zbranega dela Stanka Jericija, DVD s celotnim opusom omenjenega skladatelja (700 skladb) in zgoščenko z naslovom *Zdravica* Moške pevske skupine Akord, ki jo je ustavnil in vodil dr. Mirko Špacapan. Poleg tega so prvi trije zbori prejeli po 600 evrov, 400 evrov in 200 evrov, zbor, ki ga je izbral občinstvo pa 300 evrov.

LJUBLJANA Posvet: Vključevanje mladih v čezmejne gospodarske procese

"Časi se spreminja in mi z njimi!"

Vtorek, 17. maja 2011, je Urad za Slovence v zamejstvu in po svetu v sodelovanju s Slovenskim deželno gospodarskim združenjem iz Trsta v Ljubljani organiziral posvet *Vključevanje mladih v čezmejni gospodarske procese*. Gre za enega izmed ključnih projektov v strategiji Vlade RS o gospodarskem sodelovanju med Slovenijo in avtohtono slovensko narodno skupnostjo v sosednjih državah do leta 2020. Zbrane je nagovoril minister za Slovence v zamejstvu in po svetu dr. Boštjan Ž.

Zekš.
Sam posvet je namenjen usklajevanju pobud in iskanju sinergij, ki jih lahko dosežemo že z ob-

tako poskrbeli za samozaposlitve in nato še za zaposlitev drugih. Primeren pristop in reševanje tega vprašanja, ki pa se ne tiče zgolj položaja manjšin, bi lahko predstavljal velik premik pri možnostih zaposlovanja na širšem čezmejnem območju kot tudi pri spodbujanju čezmejnega poslovanja in sodelovanja. Namen projekta je okrepiti sodelovanje vseh pristojnih institucij v Sloveniji ter pristojnih institucij v sosednjih državah s poudarkom na vlogi manjšin. Zato bodo na posvetu pregledali potrebne mehanizme, ki jih lahko že sedaj uporabimo in jih je možno sinergijsko obravnavati. Končni cilj je vzpostavitev si-

avtohtono slovensko narodno skupnostjo v sosednjih državah na področju gospodarstva do leta 2020, katero bodo povabljeni tudi drugi subjekti avtohtone slovenske narodne skupnosti iz sosednjih držav in subjekti iz Republike Slovenije.

publike Slovenije.

3. Razprava o celoviti vzpostavitev čezmejnih praks naj upošteva različne načine uveljavljanja skupnih gospodarskih interesov v prostoru, kjer živijo slovenske narodne skupnosti, z upoštevanjem geopolitičnih, zgodovinskih in gospodarskih okoliščin teh skupnosti v posamezni državi. K sodelovanju se pritegnejo tudi mladi Avstrijci, Italijani, Madžari in Hrvati, ki ži-

stoječimi sredstvi in projekti na različnih področjih in preko različnih programov. Srednjoročni cilj posvetu je vzpostaviti sistem čezmejnih delovnih praks in izmenjav v Sloveniji in v sosednjih državah, kar bo predvsem olajšalo zaposlovanje mladih. Na posvetu zato sodelujejo predstavniki pristojnih slovenskih državnih inštitucij (Urad Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu, Služba Vlade RS za lokalno samoupravo in regionalno politiko, Ministrstvo za gospodarstvo, Ministrstvo za zunanjne zadeve, Ministrstvo za šolstvo in šport ter Ministrstvo za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo), Javna agencija RS za podjetništvo in tuje investicije, Gospodarska zbornica Slovenije, Obrtna zbornica Slovenije, Zavod RS za zaposlovanje ter sosednje institucije v sosednjih državah, kjer živi slovenska manjšina.

"Časi se spremenijo in mi se sprememamo z njimi", je v duhu rimskega pregorova v nagovoru podčrtal minister za Slovence v zamejstvu in po svetu dr. Boštjan Žekš. Dodal je, "da se Slovenci premalo zavedamo sprememb in se ne sprememamo radi, čeprav so spremembe v tem času nujne". To velja tudi za gospodarstvo in gospodarsko sodelovanje v celoti. Besedam ministra se je pridružil poslanec slovenskega parlamenta in član Komisije za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu, gospod Miro Petek, ki je pozdravil idejo Urada in dejal, "da je začrtana nova paradigma, da je treba narediti korak stran od klasičnega pojmovanja zamejstva in diaspose, korak od folklora, korak od otožnega samospoštovanja ali tarnanja nad lastno usodo samopomilovanja in se enostavno vprašati: kaj nas povezuje in združuje, kje se dopolnjujemo, kaj lahko naredimo skupaj, da bo boljše in koristno za vse nas". Slovenske manjšine v sosednjih državah se v povezavi z gospo-

državati se v povezavi z gospodarstvom soočajo predvsem s perečim problemom kadrov. To je opazno tudi na ostalih področjih. Ob pomanjkanju ustreznih kadrov obstaja v gospodarstvu dodaten problem premajhnega števila mladih, ki bi se odločili za podjetniški poklic in

stema delovnih praks oz. začasnega ali stalnega zaposlovanja v sosednjih državah in obratno. Tako bi ustvarili kadre, ki bi bili po eni strani zlahka zaposljivi, po drugi strani pa ustvarili generacijo sposobnih in fleksibilnih kadrov, ki bodo predstavljeni golinno silo v čezmejnem gospodarskem sodelovanju. Projekt naj bi bil nujno naravn na večletno obdobje (najmanj 5 let), k sodelovanju pa želimo pritegniti tudi mlade Nemce, Italijane, Madžare in Hrvate, ki živijo v obmejnem prostoru. Posvet je priložnost za izmenjavo mnenj, spoznavanje pristojnosti soudeleženih in določitev pristojnosti organizacij pri izvajanju projekta.

vo o celoviti vzpostavitev cestnejih delovnih praks, ki naj bi upoštevala različne načine uveljavljanja skupnih gospodarskih interesov v prostoru, kjer živijo slovenske narodne skupnosti, z upoštevanjem geopolitičnih, zgodovinskih in gospodarskih okoliščin teh skupnosti v posamezni državi.

Zaključki posveta

1. Na področju čezmejnih delovnih praks in izmenjavi med Slovenijo in sosednjimi državami že poteka vrsta dejavnosti pristojnih državnih institucij, gospodarskih, kmetijskih, obrtnih interesnih združenj, institucij podpornega okolja za podjetništvo ter gospodarskih in izobraževalnih manjšinskih organizacij oz. institucij. Večja učinkovitost obstoječih dejavnosti, ki naj na dolgi rok pripomorejo k ustvarjanju generacije sposobnih in fleksibilnih kadrov kot gonalne sile v čezmernem gospodarskem sodelovanju, se doseže le z usklajevanjem pobud in iskanjem energij, v obstoječih sredstvih.
  2. Današnji posvet pomeni začetek javne razprave za celovito izvajanje praks oziroma vzpostavitev sistema delovnih praks, začasnega ali stalnega zaposlovanja v sosednjih državah in v Sloveniji s posebnim poudarkom na obmejnih območjih. Razprava se bo nadaljevala znotraj delovne skupine za izvajanje strategije sodelovanja med RS in pomagale strokovno in operativno, v vseh fazah sodelovanja. Kjer je to ustrezeno, naj se oblikujejo operativne skupine učiteljev iz dvojezičnih območij, gospodarskih organizacij avtohtone narodne skupnosti v sosednjih državah ter območnih enot gospodarske zbornice in interesnih združenj za letno preučitev možnosti, ki jih lahko ponudi posamezna obmejna regija v RS poklicnim in tehničnim šolam na dvojezičnem območju v sosednjih državah.
  7. Čezmejno sodelovanje poenkrat poteka tudi na področju izvajanja prakse slovenskih dijakov na kmetijah v sosednjih državah in obratno, kar se lahko okrepi tudi za namene skupnega nastopa kmetijskih in gospodarskih subjektov pri promociji predelkov.
  8. Nadaljnja prizadevanja naj gredo v smeri vzpostavitev koordinacije avtohtone slovenske narodne skupnosti v sosednjih državah na področju gospodarstva oziroma "gospodarskega SLOMAK".

Skriti krajinski biserčki ... pred domaćim pragom

Zajčevica nad Kobjeglavo

Vsi smo vedno prepričani, da so lepi izleti samo daljni izleti in da je v domaćem kraju še malo neodkritih in zanimivih poti. Zato se z avtom vozimo križem kražem po svetu in po naši mali Sloveniji, ko je vreme muhasto in malo časa, pa nenadoma odkrijemo raj pred pragom.

No, Zajčevica ni ravno raj v pravem pomenu besede, je pa čudovita, mirna in prelepa tura za spomladanski ali jesenski izlet s pridihom Krasa in lepoto tišine. Tura, ki jo le malokdo pozna, pot, o kateri ni govora v nobenem vodniku, in čeprav markirana, ni navedena niti na podrobni pohodniških zemljevidih.

Še sama o Zajčevici nikoli nisem slišala, niti od domaćinov niti od Tržačanov, mojo radovedno-

st pa je nekega muhatestega pomladanskega dne pritegnil leseni smerokaz v Tomačevici pri Komnu, ki je nakazoval makadamsko pot proti z borom zaraščenim pobočjem: Zajčevica in Grižnik.

No, z možem sva radovedna vzela pot pod noge in ni nama bilo žal. Široka in lepo speljana makadamska pot, ki se začenja na obrobju Tomačevice, pelje najprej mimo travnikov in vinogradov, kjer ne manjka špargljev za sladokusce, kmalu pa se znajdemo v prijetnem objemu Kosovelovih ljubljenih črnih borov. Borov

Pogled na domače odbojkarske vrste

Pod mrežo doslej eno napredovanje in kar trije izpadi

Rednega dela deželnih odbojkarskih prvenstev je konec, sezona se nadaljuje le še za dve slovenski štekerki. Pred nekaj tedni smo obračunali s sijajnim podvigom fantov Sloga Tabor, ki so drugič v treh letih premočno napredovali iz deželne C v državno B2 ligo. Varovanci trenerja Lucia Battistija so doslej res svetla izjema v odbojkarskih sezoni in ponos našega športnega gibanja, v igri pod mrežo naše ekipe v prvenstvih 2010/2011 po pravici povedano namreč niso posebej blestele, zlasti ne v ženskih konkurencah.

Dekleta Sloga so po dokaj nesrečni sezoni in neugodnem

ske postave, vendar prav posmanjanje izkušenj je bilo za dekleta trenerke Betty Nacinovi bržkone usodno na tekmovanju, s katerega je nazadovalo kar pet ekip. Škoda predvsem zato, ker ima Bor perspektiven podmladek s sedemnajstletnico Katerino Pučnik in Martino Cella na čelu, ki sta naši delež najbolj obetavni mladinki. V novi sezoni pa si bo treba zavihati rokave in začeti iz najnižje lige.

Pod pričakovanji je bila tudi sezona Kontovel, ki so se po lanskem sijajnem prvenstvu, ko so bile s prepričljivimi nastopi na pragu ožrega play-offa za napredovanje, letos komaj rešile pred

vereno napredovali, po pričakovanih pristali v skupini za obstanek, nato pa jima ni uspelo izogniti se tem dodatnim tekmmam play-outa. Srečali pa se bodo z bolj izkušeno goriško Olympio, ki je bila v vrhu D lige, ni ji pa uspelo doseči neposrednega prestopa. Obračun deželnih prvenstev pišemo že sedaj, saj nas kakorkoli čakata še en uspeh (ali napredovanje Olympie ali obstanek Sloga) in ena grenka razsodba (ali Jerončevi varovanci brez načrtovanega presoka ali izpad Peterlinovih fantov). Prvo dejanje bo že v soboto, igra se na dve zmagi.

Tudi goriška tretjeligaša sta letos nastopala s spremenljivo srečo. Soča pod vodstvom najprej Vojka Jakopiča in nato Andreja Berdonja je v celoti opravila svojo nalogu z uvrstitvijo v skupino za napredovanje, tako da je letni obračun v Sovodnjah nedvomno pozitiven. Štandreški Val pod takstirko Roberta Makuca pa se je znašel v sku-

pini za obstanek, kjer se je sicer rešil z levo roko, vendar v splošnem ni navdušil uprave in privržencev. Slabše je šlo četrtolegašem steverjanskega moštva Naš prapor, kjer je vodil trener Sandro Leghissa in so prvenstvo začeli dokaj spodbudno, v play-outu za obstanek pa so prevečkrat igrali okrnjeni, tako da so napisled zasluženo izpadli v pokrajinsko prvo divizijo.

HC

Bor KB - Kontovel 19.3.2011

razpletu prav v zadnjem krogu skupine za obstanek nazadovali iz C v D ligo. Nova formula igre jim je sicer 'prišla na roko', saj so klub samim porazom v prvem delu prvenstva lahko delale popravni izpit v play-outu. Deloma jim je to uspelo, saj so tu dosegli vrsto zmag in dejansko same odločale o svoji usodi, napisled pa se je za pomlajeno šesterko trenerja Maverja žal končalo z neuspehom. Kot kaže, je glede na načrtovanov razširitev lige vsekakor možen scenarij tudi poletni repasaž med tretjeligašice. Da bi ostali brez slovenske ekipe tudi v C ligi, bi najbrž ne bila spodbudna vest za našo žensko odbojko. Iz ženske D lige pa je Bor po dolgih letih na deželni ravni izpadel v pokrajinsko prvo divizijo, Kontovel pa se je v play-outu vendar obdržal med četrto-ligašicami. Pri tržaškem mestnem društvu so pred sezono korenito pomladili vrste član-

izpadom. Trenerka Tanja Cerne je sicer razpolagala z oslabljenim igralskim kadrom, klub vsemu pa bi lahko puncie iztržile kaj več, predvsem da bi bilo v končnici manj trepetanja za obstanek.

Kot rečeno, sezone še ni konec za odbojkarje Olympie in druge ekipe Sloge, ki se bosta pomerili v seriji za biti ali ne biti. Mladi slogan si v C ligi, iz katere so starejši društveni kolegi su-

TENIS
Ženska B liga: Gaja - Bassano 4:0
NOGOMET
Promocijska liga - Play-off: Juventina - Maranec 2:2
1. amaterska liga - Play-off: Primorec - Lavarian/Mortean 4:0
2. amaterska liga - Play-out: Zarja/Gaja - Sant'Andrea 1:0
Zarja/Gaja je dosegla obstanek v ligi.
KOŠARKA
C2 liga - Play-off: Bor - Tolmezzo 59:51, Breg - Roraigande 84:82

D liga - Play-off: Kontovel - Tarcento 68:76
ODBOJKA
Ženska C liga: Natisonia - Sloga 3:1
Sloga je izpadla v D liga.
Moška C liga - Play-out: Vivil - Val 2:3, Cervignano - Sloga 3:2
Ženska D liga - Play-out: Bor - Villesse 3:1, Gemona - Kontovel 0:3
Bor je izpadel v prvo divizijo.
Moška D liga - Play-off: Olympia - Travesio 3:0
Play-out: Naš Prapor - Aurora 1:3
Naš Prapor je izpadel v prvo divizijo.

gozd nas nato spremila dobro uro do zaraščenega in zaradi robitve težje dostopnega vrha Zajčevice. Nekaj minut pod vrhom pa so na jasi lepo razpo-

rejene lesene klopi, prostor za piknik in oddih v senci.

Zajčevica sama je s Šumko nekako nadaljevanje Črnih hribov; visoka je 415 m, tako da bi

je tudi zanimivo brezno, pa lepo vzdrževani kraški suhi zidovi. In seveda mir, ki ga na preveč obiskovanih turah ne moremo več uživati.

Od Zajčevice do Kobjeglave homido približno tri kilometre, v smer proti Tomačevici kako minutno več, pet kilometrov pa nas z Zajčevico loči do Grižnika, od koder je še kakih dvajset minut do Branika.

Če bomo ob vrtnitvi še pri močeh, se lahko sprehodimo še po Tomačevici, vasi, kjer so okoli leta 1200 imeli svojo posest Goriški grofje, v goriškem urbarju pa vas navajajo kot Tulmascowitz. Med drugo svetovno vojno so skoraj vse kraješke deportirali na Bavarsko, vas pa je bila požgana. Kljub temu je ohranjeneih kar nekaj zelo lepih in slikovitih kraških domačij, iz središča vasi pa se stara, danes skoraj pozabljeni romarska pot vije po gmajni do bližnjega griča, kjer stoji cerkev Device Marije Obršljanske.

Suzi Pertot

JURIJ PALJK

KAJ SPLOH POČNEM TUKAJ?

74

Pred dnevi je ameriški predsednik Barack Obama, na isti dan, ko je pozval Izraelce in Palestince, naj vendar ponovno začno z mirovnimi pogajanjimi, spregovoril tudi o spletu, o "webu", kot rečemo svetovnemu spletu v pogovornem jeziku, in povedal, da je svetovni splet danes največja spremembra, največja novost, a da je splet tudi največji in najbolj aktiven dejavnik današnjega življenja in povzročitelj velikanskih sprememb na svetu, dodal je še, da so te spremembe svetovnih razsežnosti. Seveda je misil na dogajanje v severni Afriki, kjer smo priče vstajam celih ljudstev, ki jih sestavljajo posamezniki, le-ti pa med seboj komunicirajo preko interneta, preko sms sporočil, preko Twitterja, Facebooka, preko svetovnega spletu torej, in še posebej preko in s pomočjo socialnih omrežij. Predsednik Obama, ki velja za izjemnega izvedenca svetovnega spletu, je svetovno poznan kot "web addicted", predan je torej spletu, po domače: je car spletal, se mora svetovnemu spletu zahvaliti, če je postal ameriški predsednik, saj je znano, da se je pred leti, ko se je pojavil kot novi mož ameriške politike, obdal z izjemno mladimi izvedenci sodobne komunikacije, jih poslušal in kot prvi mož postal ameriški predsednik prav s pomočjo interneta, saj je preko svetovnega spletu dosegel več možnih volilcev, kot jih je dosegel s televizijo, pa čeprav se je posluževal, kot njegovi tekmeči, tudi televizije. A stavl je na "web 2" in zmagal! Ve se, da je danes komunikacija skoraj vse, ve pa se tudi, kaj je komunikacija v politiki, in ve se tudi, da se lahko mediji uporabljajo tako in drugače, prav gotovo pa je, da lahko prav z inovativno, sodobno komunikacijo zmagajo na volitvah in celo v vojnah.

Če se vrnemo k ameriški polpretekli zgodbini, lahko mirno zapišemo, da je za predsednika Franklina D. Roosevelta bil prvi in odločilni medij radio, za Johna F. Kennedyja televizija in je danes za Baracka Obama to svet socialnih medijev, kot bi lahko označili - poimenovali vse, česar se lahko poslužuješ na svetovnem spletu, Američani to imenujejo "social media". Obama se je prvi posluževal t.i. "weba številka dve", kajti "web 2" je izjemna nadgradnja dosedanjega svetovnega spletu in nam omogoča neverjetne stvari. Za "web 2" dejansko ni še prave definicije, se ta ne da preprosto razložiti, še najboljša je tista razlag, ki govorja, da je "web 2" splet, ki gre v družbeno, socialno sodelovanje in tudi nalaga vsem soudeleženim večje odgovornosti, bolj aktivni s(m) o namreč vsi prisotni na spletu, zato veliko bolj poklicani k odgovornosti. A prvi zakon vsakega trženja na svetovnem spletu je, da daš samega sebe ali pa svoj proizvod na splet in se tam obnašas tako, kot pač sodobne oblike komunikacije zahtevajo: da postaneš aktivni bloger, da si aktivni na FBju, na Twitterju in tako dalje. Obama je to naredil, zmagal na volitvah in danes je ves svet nagovoril, naj se končno zaveda, da največje spremembe v svet prinaša prav svetovni splet, naj se ga torej poslužuješ in naj ga s pridom izkoristiš. Mimogrede še podatek, da ima Obama na Twitterju 45 tisoč ljudi, ki mu stalno sledijo, na socialnih omrežjih My Space in Facebook pa ima več kot milijon in pol osebnih stikov, t.i., "priateljev", ljudi torej, ki jih osebno nagovarja. Zraven nisem dodal znanega You Tube omrežja, katerega se tudi

poslužuje, in na njem lahko vsakdo, ki ima dostop do interneta, posluša celotne (!!!) njegove govorice in ne samo tistega, kar nam iz nagovorov posredujejo mediji! Prav preko You Tube omrežja Obama nagovarja mlade, saj je znano, da mladi, ki jih največkrat politika ne zanima, redno poslušajo glasbo in gledajo različne posnetke na You Tube omrežju. Izvedenci dodajajo še podatek, da je prav dejstvo, da je Obama "postal car" na svetovnem spletu, približalo politiku mladim in vsem tistim, ki hočajo biti aktivno sodelovali v njej, predvsem pa je ta njegov način neposredne in sodobne komunikacije dodal demokraciji novo kakovost, saj se lahko vsi poslužujemo svetovnega spletu. Zapisal sem vse.

Pa je res tako?

Ne, ni tako in zato ima ameriški predsednik prav, ko pravi, da se je danes začel svet deliti na dvoje, na tiste, ki smo "priklapljeni" na splet, in na vse tiste, ki niso, in bo zato jutrišnji svet v rokah tistih, ki imajo dostop do interneta in se ga tudi poslužujejo, so na njem dejavn.

Gornje vrstice sem napisal zato, ker se sam zavedam, kako malo vem o dogajaju na svetovnem spletu, a toliko le vem, da smo danes na ločnici, o kateri je pred nekaj meseci najbolj zgovorno govorila fotografija, na kateri so bili na izrazito neformalni in zato (izrazito ameriško!) lepi večerji ob predsedniku Obami dobesedno vši, ki danes kaj veljajo v svetu računalništva

in interneta, socialnih omrežij, dobesedno vši, celi zelo, zelo hudo bolni genij Steve Jobs je bil; toliko je res, da so slikali Jobsa s hrbtno strani, da se ni videl njegov zastrašujoči suhi ter izmučeni obraz: mož, ki je dejansko ob Billu Gatesu najbolj zaslужen za računalniško revolucijo, je namreč ustanovitelj in genij vsega, kar je povezano z znamko Apple, se namreč že leta bori z rakom. Fotografija neformalne večerje, na kateri se je odločala prihodnost sveta, je delovala lahkotno lepo, a hkrati tudi zastrašujoče, kot pač delujejo vse fotografije, ob katerih se po premisleku zaveš, da so zgodbovinskega pomena.

"Na koncu se bo končalo tako, da se bomo spet vrnili k tablicam, da bomo pozabili na Guttenberga in našljiva peresa, da bomo spet pisali in brali na tablicah" sem ob pogledu na tisto fotografijo bolj samemu sebi kot pa otrokom žalostno rekel. Misil sem seveda na računalniške tablice, ki so danes zora novega sveta, jutri pa bodo, kot so danes prenosni telefoni, za slehernika preprosta stvarnost.

Rad imam namreč lepo tiskane knjige, rad imam časnik, šelesterje sveže tiskanega papirja, ki ti umea prste, revije, ki ti še posebej poleti dobesedno zapacajo dlani, rad imam našljiva peresa, ki jih moraš čistiti, da se s črnilom ne umažeš, rad imam lepoto belega lista, ki čaka...

In letos poleti moram spet nekaj centov, da, kvintalov!, knjig prenesti iz goriškega stanovanja na dom in že danes vem, da se bom ob tistem početju, ki ni nič lepo, ampak mukotropno, ponovno spraševal: "Kaj sploh počnem tukaj?" Zraven pa bom še očitke domačih moral poslušati.

In ko mi bodo rekli, da bi lahko vse svoje knjige imel v majhni tablici, bom trmasto molčal in sam nosil težke knjige. Nimam namreč ne srca in niti ne dovolj razuma, da bi se ločil od njih!

---

preprosto.

---

www.kb1909.com
